

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ผลการดำเนินงานตามโครงการพิเศษ: เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพของนักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส ด้วยการสอนเสริม
ให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส
ใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

อภา ดำนภักดี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พ.ศ. 2550

คำนำ

สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสซึ่งสังกัดภาควิชามัธยมศึกษาและศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่มักจะประสบกับปัญหาที่ไม่สามารถจัดสรรให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ได้ฝึกการ สอนวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ครบจำนวน 12 คาบต่อสัปดาห์ต่อคน ดังที่เกณฑ์ของหน่วย ฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะจำนวน โรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายที่เปิดสอนภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดเชียงใหม่ที่พร้อมจะรับนักศึกษาวิชาเอก ฝรั่งเศสให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีไม่มาก ดังนั้นนักศึกษาในสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสจำเป็นต้อง จัดทำโครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพขึ้นมาเพื่อให้จำนวนคาบการ ฝึกงานเป็นไปตามเกณฑ์ แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาอาจารย์นิเทศสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสรวมถึง ผู้วิจัยเองได้พบว่าผลการดำเนินงาน โครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะของนักศึกษาในสาขายังไม่เป็นที่ น่าพอใจ และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

เมื่อปีการศึกษา 2547 ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้ารับศึกษาและอบรมเพิ่มเติมทางด้านการศึกษา พิเศษ โดยเฉพาะทางด้านผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ภาษา (แม่หรือภาษาที่ 1) และผู้วิจัย ได้สอนและควบคุมวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้าน การศึกษาพิเศษมาระยะหนึ่งได้เห็นประสิทธิภาพของการเรียนการสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษด้วยแผนการสอนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม จึงได้นำเอาแนวคิดดังกล่าวมา นำเสนอให้นักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสได้ประยุกต์ใช้ในการดำเนินการโครงการพิเศษเพื่อเสริม ทักษะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ครั้งนี้ งานวิจัยครั้งนี้จึงเกิดขึ้นด้วยเจตนาของ อาจารย์นิเทศหรือผู้วิจัยเองที่ต้องการพัฒนาการดำเนินการ ศึกษาและติดตามผลการดำเนินงาน โครงการนี้

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนและความร่วมมือจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะกรรมการพิจารณาการจัดสรรทุนวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ได้จัดสรร ทุนสนับสนุนงานวิจัยชิ้นนี้ด้วยเงินรายได้ประจำปีงบประมาณ 2549 ขอขอบคุณนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสประจำภาคเรียนที่สองปีการศึกษา 2549 อาจารย์ พี่เลี้ยง และนักเรียนที่เข้าร่วมในโครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครั้งนี้ ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และโรงเรียนวัด โนนทัยพ่าย จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หัวข้องานวิจัย : ผลการดำเนินงานตาม โครงการพิเศษ : เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสด้วยการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาใน
การเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัย : อัมภา คำนภักดี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตาม โครงการเสริมทักษะการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ด้วยการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประชากรเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสระดับปริญญาตรี
หลักสูตรสี่ปี เพศหญิง จำนวน 2 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชา 058499 กระบวนวิชาการ
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 และฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และโรงเรียนวัด โนนทัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายศิลป์ภาษาฝรั่งเศส ที่มีปัญหาในการ
เรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสที่ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง เป็นหญิงทั้ง 3 คนในโรงเรียนที่ 1 และ
เป็นชาย 1 คน หญิงอีก 1 คนในโรงเรียนที่ 2 ตามลำดับ เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวิจัย
ประกอบด้วย การประชุมเพื่อชี้แจงความจำเป็นหลักการของการทำโครงการพิเศษ การเตรียมการ
เพื่อการคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโครงการ การวางแผนการดำเนินงานโครงการ การจัดทำแผนการ
สอนเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน แบบฝึกหัดเสริม แบบสังเกต
พฤติกรรมการเรียน บันทึกหลังการสอน การดำเนินการโครงการสอนเสริม การนิเทศเพื่อให้
คำปรึกษาและติดตามการดำเนินงาน รายงานผลการดำเนินงานโครงการ และประเมินผลการ
ดำเนินงานโครงการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจง ความถี่ และการบรรยายประกอบตาราง

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งสองโรงเรียนได้ดำเนินการ โครงการพิเศษเพื่อ
เสริมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษา
ฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปตามกรอบการดำเนินการ โครงการพิเศษของสำนักฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพ

2. นักศึกษาได้ดำเนินโครงการโดยใช้หลักและแนวคิดทางการศึกษาพิเศษที่ผู้วิจัยได้ให้คำแนะนำไว้ ตั้งแต่ขั้นเตรียมการวางแผนโครงการ โดยการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการจากข้อมูลที่หลากหลาย การเตรียมทำแผนการสอนรายบุคคลหรือเฉพาะกลุ่มและสื่อต่อบทเรียนหรือแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของเด็ก โดยเฉพาะในโรงเรียนที่ 1 นักศึกษาได้ดำเนินการอย่างครบถ้วน

3. จำนวนคาบและระยะเวลาในการดำเนินการสอนเสริมที่นักศึกษาศึกษาได้ปฏิบัติไปจริงนั้น ทั้งสองคนทำได้น้อยกว่าที่เสนอไว้ในแผนของโครงการ คือ 7/16 คาบในโรงเรียนที่ 1 และ 7/10 คาบในโรงเรียนที่ 2 ตามลำดับ ตลอดระยะเวลาหนึ่งเดือนครึ่ง ทั้งนี้เพราะในชั้นเรียนปกติและในโรงเรียนทั้งสองแห่งได้เพิ่มกิจกรรมพิเศษเฉพาะกิจซ้อนขึ้นมาหลายอย่างที่ทำให้นักเรียนต้องไปทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน

4. ผลการดำเนินการโครงการพิเศษในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทั้งทางด้านความคิดความเข้าใจ ทักษะ และจิตพิสัยของนักศึกษาในการดำเนินโครงการนี้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะนักศึกษานในโรงเรียนที่ 1 แสดงพัฒนาการและผลการดำเนินงานที่ชัดเจนและหลากหลายกว่านักศึกษานในโรงเรียนที่ 2

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมทักษะการอ่านออกเสียงในโรงเรียนที่ 1 มีพัฒนาการดีขึ้นทั้ง 3 คน และนักเรียนในโรงเรียนที่ 2 มีผลการเรียนในวิชาภาษาฝรั่งเศสประจำภาคเรียนที่ 2 ดีขึ้น 1 คน และอีก 1 คน มีคะแนนเท่าเดิม

6. นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพิเศษทั้งสองโรงเรียนมีความพอใจที่ได้เข้าร่วมโครงการให้ความร่วมมือ ตั้งใจ กระตือรือร้นในการเรียน กล่าวซักถามสิ่งที่ไม่เข้าใจกับครูผู้สอนมากกว่าในห้องเรียนปกติ มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันระหว่างครูและนักเรียน และในห้องเรียนปกติหลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้แล้วนักเรียนมีความกล้าและมั่นใจในการอ่านออกเสียง การพูดมากขึ้น กล้าแสดงออก เสนอความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น

Research Title : Result of the Implementation of Special Project: Fulfill Teaching Practice of the Teaching Students in French Major Through the Supplemental Teaching for the High School Students with Learning Disabilities in French.

Author : Ampha Danpakdee

Abstract

The purpose of this research was to study the result of the implementation of the special project : fulfill teaching practice of the teaching students in French major, through the supplemental teaching for the high school students with learning disabilities in French.

The population were 2 female teaching students in French major who had registered in the course 058499: Teaching Practice in the second semester of the 2549 academic year and practised teaching in Chiangmai University Demonstration School and Wattanothaipayap School, Chiangmai. The samples were 3 girls and 1 boy and 1 girl with learning disabilities in studying French as the second Foreign language in the first and second school respectively. The instruments and process used in conducting this research composed of seminar for giving rational of the project implementation, preparation for the selection of the students with learning disabilities, planning the project, the individual or small group educational plan, pretest/posttest, supplemental exercises, behavioral observation form, teaching records, project implementation, classroom observation-supervision, report of the project implementation and evaluation.

The data were analyzed by numbering, frequency and presented in tables with description and conclusion.

The findings indicated :

1. The teaching students of both schools have implemented the special projects according to the model of the Office of Teaching Practice, Faculty of Education, Chiangmai University.

2. The students have applied the special education principles, given by the supervisor or the researcher from the beginning of the project in preparation; selection of the students with learning disabilities, individual or group educational planning, exercises appropriated to the needs of the students, especially the student of the first school did completely every step.

3. The quantity and duration of the project implementation in both schools were less than the purposed in the project plan: 7/16 and 7/10 sessions in the first and second school respectively, because of the intermittent activities were added urgently in ordinary class. The target students had to participate in these activities instead of the supplemental class.

4. The implementation and the result of this project showed that the teaching students have developed their cognitive, skill and affective domains in conducting the projects especially the student in the first school who had applied totally the special education principles.

5. The 3 target students with learning disabilities in French after the supplemental teaching in the first school developed their abilities in oral reading and speaking in French and in the second school, the girl got better achievement than the first semester while the boy got the same as the first semester.

6. The target students in both schools satisfied in having participated the project, were collaborative, enthusiastic in learning, dared asking questions to the teaching students, more than in ordinary class. There was more acquaintance between students and teacher. In the ordinary class after the implementation of the project the target students had more confidence in reading and speaking French, gave more opinions and participated more in class activities.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	๗
บทคัดย่อภาษาไทย	๘
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๙
สารบัญตาราง	๑๑
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความสำคัญ ความมุ่งหมาย หลักเกณฑ์ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการจัดทำโครงการพิเศษ : โครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	6
ความหมาย และลักษณะของผู้ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ทางด้านภาษา	10
หลักการและแนวคิดในการจัดการศึกษา ปรับหลักสูตรกิจกรรมการเรียน การสอนให้แก่ ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษา	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	42
สรุปผลการศึกษา	42
อภิปรายผล	45
ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	51
ภาคผนวก ก แบบเสนอโครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (ผ.ป.05)	52
ภาคผนวก ข แบบประเมินและบันทึกการนิเทศโครงการ (ผ.ป.06)	53
ภาคผนวก ค โครงการพิเศษ: Corriger les fautes de la prononciation (โรงเรียนที่ 1 ฉบับ แก้ไขแล้วและฉบับร่าง)	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
ภาคผนวก ง	โครงการพิเศษ: การแก้ไข วยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (โรงเรียนที่ 2 ฉบับแก้ไขแล้วและฉบับร่าง)	57
ภาคผนวก จ	ตัวอย่างแผนการสอนเสริมแก่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ - ในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสและแบบฝึกหัด - วยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส	62 70
ภาคผนวก ฉ	แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน	79
ภาคผนวก ช	แบบสังเกต-ประเมินพฤติกรรมการอ่านออกเสียง	81
ภาคผนวก ซ	ตัวอย่างการบันทึกการนิเทศติดตามโครงการ	82
ประวัติผู้วิจัย		86

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1	ภาพรวมในการดำเนินงาน โครงการพิเศษ : เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่ นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส	38
2	แสดงคะแนนและพัฒนาการของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ก่อนและหลังการเรียนเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศสใน โรงเรียนที่ 1	40
3	พฤติกรรมกรรมการอ่านและระดับคะแนนระหว่างการเรียนทุกคาบของนักเรียนทุกคาบของนักเรียน โรงเรียนที่ 1	41
4	คะแนนและเกรดในการสอบประจำภาคเรียนที่ 1 และ 2 ของนักเรียนที่เข้าร่วม โครงการพิเศษในโรงเรียนที่ 2	41

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ ถือเป็นกิจกรรมการเรียนที่สำคัญที่สุดของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและเป็นกระบวนการที่นักศึกษาในชั้นปีสุดท้ายของหลักสูตรจะได้รับบูรณาการความรู้ที่ได้เรียนมาทั้งหมดไปสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริง ฝึกการแก้ปัญหา การปรับตัว และ การทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นเวลาหนึ่งภาคการศึกษาและมีจำนวนถึงเก้าน่วยกิตตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ของหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2549: 9, 23 และ 60) นักศึกษาจะต้องมีชั่วโมงปฏิบัติการสอนในรายวิชาที่ได้รับมอบหมายไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ซึ่งตามปกตินักศึกษาจะได้รับการมอบหมายให้สอนแต่วิชาเอกเท่านั้น ในกรณีที่นักศึกษาได้รับชั่วโมงสอนจากทางโรงเรียนไม่ครบตามกำหนด นักศึกษาจะต้องทำโครงการพิเศษ เพื่อเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้ครบจำนวนคาบที่ขาดไปเสนอต่ออาจารย์นิเทศสาขาวิชา

สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต้องประสบกับปัญหาเฉพาะที่สาขาวิชาอื่นไม่มี นั่นคือจำนวนโรงเรียนที่จะรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสาขาวิชาเอกฝรั่งเศส ที่มีระยะทางไกลบ้านหรือหอพักของนักศึกษา ตลอดจนอยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่และไม่ไกลจากตัวเมืองมีจำนวนไม่มากนัก นอกจากนั้นจำนวนชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสซึ่งมักจะเป็นชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในแต่ละโรงเรียนก็มีไม่มากพอที่จะจัดให้นักศึกษาแต่ละคนสอนได้ครบ 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตามระเบียบของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของคณะศึกษาศาสตร์ดังกล่าว บ่อยครั้งนักศึกษาต้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเป็นคู่ต่อหนึ่งชั้นเรียนด้วยจำนวนที่สอนเพียง 4-5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อนักศึกษาสองคน ดังนั้นทางสาขาวิชาฝรั่งเศสจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้นักศึกษาจัดทำโครงการพิเศษ เพื่อเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพิ่มเติมให้มีจำนวนมากขึ้นตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งแต่เดิมมานักศึกษาส่วนใหญ่มักจะจัดทำโครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยการผลิตสื่อหรือทำแบบฝึกหัดโดยที่ระบุว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการสอนเสริมเนื้อหาและทักษะต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นการเพิ่มเติมอยู่เป็นประจำเสมอมา แต่อันที่จริงแล้ววิธีการดำเนินการ โครงการนี้ของนักศึกษาและการติดตามผลของอาจารย์นิเทศจากสาขาวิชาฝรั่งเศสคณะศึกษาศาสตร์และอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์

วิชาชีพอยู่ เท่าที่ผ่านมายังไม่ได้จัดทำอย่างจริงจัง ยังไม่เป็นระบบและไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องมาจากหลายสาเหตุ อาทิเช่น นักศึกษาอ้างว่าได้รับการมอบหมายงานธุรการจากทางโรงเรียนมากเกินไป นักศึกษาต้องสอนเสริมในวันหยุดเสาร์อาทิตย์เพราะไม่มีชั่วโมงว่างให้สอน ในตารางสอนปกติแล้ว ซึ่งทำให้เกิดความยุ่งยากแก่การติดตามผลจากทาง โรงเรียนและอาจารย์นิเทศ และนักศึกษาไม่ได้รับทราบหลักและแนวทางในการดำเนินการสอนเสริมทางภาษาแก่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสที่มีประสิทธิภาพด้วย

ในชั้นเรียนที่นักศึกษารับผิดชอบสอนอยู่นั้นตามปกติมักจะมีนักเรียนอยู่จำนวนหนึ่งที่มีปัญหาเป็นอย่างมากในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในด้านการสื่อสาร ทั้งทางด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ตลอดจนปัญหาทางด้านเนื้อหา อันได้แก่ ไวยากรณ์ โครงสร้าง ศัพท์ สำนวน การออกเสียง ทั้ง ๆ ที่นักเรียนเหล่านี้มีความสามารถในการเรียนรู้วิชาอื่น และมีสติปัญญาอยู่ในระดับปกติ ซึ่งอันที่จริงเด็กเหล่านี้ถ้าหากได้รับการสอนเสริมในเนื้อหาหรือทักษะที่ เด็ดขาดพร้อมอยู่ เป็นการเพิ่มเติมพิเศษนอกเหนือ ไปจากชั้นเรียนปกติ โดยเรียนอยู่ในกลุ่มที่มีขนาดเล็กแต่มีลักษณะของปัญหาหรือความต้องการที่ใกล้เคียงกัน หรือมีการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลแล้ว น่าจะมีพัฒนาการ ในการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น ดังรายงานการวิจัยและการศึกษาทางด้านการศึกษาพิเศษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนมากมาย อาทิ เช่น จินดา อุ่นทอง (2549) เนตรนภิส เอกสุวรรณ (2546) Barbara Gunn, Keith Smolkowski, Anthony Biglan, Carol Black, and Jason Blair แห่ง Oregon Research Institute (2005) และ ๆ ล ๆ

แต่เท่าที่ผ่านมาผู้วิจัยในฐานะอาจารย์นิเทศของสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส ได้พบว่าในช่วงท้ายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสมักจะเร่งทำโครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนี้ในรูปของการจัดทำเอกสารส่งทางอาจารย์นิเทศและสำนักฝึกประสบการณ์วิชาชีพแทนการดำเนินการสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีปัญหาโดยใช้สื่อหรือแบบฝึกดังที่อ้างไว้แต่ต้นภาคการศึกษา ดังนั้นปัญหาความยุ่งยากในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนกลุ่มนี้จึงไม่ได้รับการแก้ไขแต่อย่างใด และนักศึกษาก็ยังมีเวลาว่างระหว่างวันมาก ซึ่งทำให้ทางโรงเรียนต้องมอบหมายให้นักศึกษาไปช่วยงานธุรการของโรงเรียนเพิ่มเติมจากการฝึกสอนวิชาเอกที่มีชั่วโมงไม่ครบตามระเบียบของหน่วยการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ ซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้และประสบการณ์ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาวิชาเอกภาษาเอกฝรั่งเศสไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม

ด้วยปัญหาและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยซึ่งทำหน้าที่ เป็นอาจารย์นิเทศนักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสอยู่เป็นประจำทุกภาคเรียน และเมื่อเร็ว ๆ นี้คือในช่วงปีการศึกษา 2547 ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษอบรมเพิ่มเติมทางด้านการศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะทางด้านเด็กที่มีความ

บทพร้อมทางด้านการศึกษาทางด้านภาษา ณ มหาวิทยาลัยแซร์บูร์ก รัฐควิเบค ประเทศแคนาดา และ
ได้สอนตลอดจนควบคุมดูแลการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าแบบอิสระให้แก่ศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ และสาขาหลักสูตรและการสอน ได้ประจักษ์ในประสิทธิภาพ
ของการจัดการศึกษาเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มเล็ก พร้อมกันนั้นก็มีการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร
สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มเล็กที่มี
ลักษณะความบกพร่องใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ และความตั้งใจที่จะนำเอาความรู้และ
แนวคิดทางด้านจัดการศึกษาพิเศษให้แก่เด็กบกพร่องทางด้านภาษาที่เรียนรู้อาษาภาษาแม่มาใช้
กับการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ตลอดจนปรับปรุงการเตรียมการ
วางแผน การจัดการโครงการ การดำเนินงาน และการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานตามโครงการ
พิเศษเพื่อเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส
ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยเชื่อมั่นว่าการศึกษาดังนี้จะส่งผลให้นักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส
รวมถึงอาจารย์นิเทศ อาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนที่นักศึกษากำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพอยู่จะได้มี
ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาของผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะ
กลุ่มหรือเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้พัฒนาการและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาในการ
เรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสดีขึ้นตามลำดับ จำนวนผู้ที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศใน
ประเทศไทยก็จะลดน้อยลงไปด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตาม โครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของ
นักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ด้วยการสอนเสริมให้แก่
ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แนวทางในการดำเนินการและติดตามผลการดำเนินการโครงการพิเศษ : เสริมทักษะ
การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สำหรับอาจารย์นิเทศ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาสาขาวิชาภาษา
ฝรั่งเศส และสาขาวิชาอื่นในคณะศึกษาศาสตร์ที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้
วิชาภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน

3. นักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รับการช่วยเหลือและการเอาใจใส่เป็นพิเศษจากผู้สอน ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแรงจูงใจ ความภาคภูมิใจในตนเองและอัตมโนทัศน์ของผู้เรียนเหล่านี้สูงขึ้น

5. การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสได้รับการพัฒนา

ขอบเขตการการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ลงทะเบียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพในภาคเรียนที่สอง ในปีการศึกษา 2549 ทั้งหมดจำนวน 2 คน และเป็นเพศหญิงทั้งสองคน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายศิลป์ภาษาฝรั่งเศส จาก 2 โรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 3 คน เป็นเพศหญิงทั้งหมด โรงเรียนวัดโนทัยพายัพ จำนวน 2 คน เป็นเพศหญิง 1 คน และชาย 1 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยจะอยู่ในกรอบการดำเนินงานตามโครงการพิเศษ : เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส ด้วยการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสด้านไวยากรณ์ และการอ่านออกเสียงในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายศิลป์ภาษาฝรั่งเศส โดยเริ่มตั้งแต่การเตรียมการวางแผนโครงการ – การดำเนินการโครงการตามแผน – การนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ – การประเมินและติดตามผลงาน โดยพิจารณาจากพัฒนาการผลงานและผลสัมฤทธิ์ ทั้งของนักศึกษาและนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลที่ได้รับจากการการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายศิลป์ภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนวัดโนทัยพายัพ และ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามโครงการพิเศษ : เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์โดยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือนักศึกษาฝึกสอน

วิชาเอกภาษาฝรั่งเศสระดับปริญญาตรีหลักสูตรสี่ปี รหัส 46... ในภาคเรียนที่สอง ปีการศึกษา 2549 โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนโครงการ การดำเนินโครงการตามแผน การนิเทศให้คำปรึกษา แนะนำ และการประเมินติดตามผลงานซึ่งพิจารณาจากพัฒนาการ ผลงานและผลสัมฤทธิ์ทั้งของนักเรียน และนักศึกษา

โครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์ชีพ หมายถึง โครงการพิเศษที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ที่มีชั่วโมงสอนวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอนไม่ครบตามเกณฑ์ที่สำนักฝึกประสบการณ์วิชาชีพกำหนด คือ ไม่น้อยกว่า 12 คาบต่อสัปดาห์ ต้องจัดทำโครงการพิเศษเพิ่มขึ้นมาเพื่อให้การเรียนกระบวนวิชา 058499 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 9 หน่วยกิต มีเวลาเรียนครบตามเกณฑ์ โดยเสนอต่ออาจารย์นิเทศสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

การสอนเสริม หมายถึง การสอนเพิ่มเติมด้านเนื้อหาโดยเฉพาะทางด้านไวยากรณ์ฝรั่งเศส หรือทักษะการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศสที่ผู้เรียนมีปัญหา และมีความต้องการเรียนหรือฝึกฝนเป็นพิเศษเฉพาะกลุ่มที่มีขนาดเล็กหรือรายบุคคล เป็นเวลา 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในเวลาราชการหรือเลเวลาราชการเล็กน้อย และเป็นเวลาที่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสว่างจากการเรียนหรือทำกิจกรรมวิชาอื่น ๆ กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนปกติ

นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส หมายถึง นักเรียนที่มีผลการเรียนในวิชาภาษาฝรั่งเศสค่อนข้างต่ำ ไม่เป็นที่น่าพอใจเมื่อเทียบกับกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียนปกติ จากการทดสอบย่อยหลังหน่วยการเรียนหรือการสอบกลางภาคหรือประจำภาคเรียนที่ผ่านมา และเป็นนักเรียนที่มีความยุ่งยากในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส ในด้านเนื้อหาไวยากรณ์ หรือทักษะการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศส จากการสังเกตพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนโดยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพผู้รับผิดชอบสอนอยู่

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญ ความมุ่งหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการจัดทำโครงการพิเศษ : โครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์
2. ความหมายและลักษณะของผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ทางด้านภาษาตามหลักการ และทฤษฎีการศึกษาพิเศษ และการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
3. หลักการและแนวคิดในการจัดการศึกษาและปรับหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ทางภาษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

1. ความสำคัญ ความมุ่งหมาย หลักเกณฑ์ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการจัดทำโครงการพิเศษ : โครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ในคู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2549 หน้า 1-2, 60-61) ได้ระบุถึงความสำคัญและความมุ่งหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนการจัดทำโครงการพิเศษ : โครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพไว้ดังนี้

1.1 ความสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ เป็นกระบวนการภาคปฏิบัติที่มุ่งพัฒนาทักษะวิชาชีพครูในด้านต่าง ๆ และมุ่งสร้างประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่จะออกไปประกอบวิชาชีพศึกษาศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือจะต้องเป็นผู้ให้บริการแก่สังคมอย่างกว้างขวาง ทั้งงานด้านวิชาการ ชุรการ งานด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจนการเป็นผู้นำของชุมชน และงานที่สำคัญยิ่งคืองานสร้างคนให้มีคุณภาพ หรือสร้างคนให้เป็นคนดีของสังคม แต่การสร้างคนให้มีคุณภาพนั้นผู้สร้างเองก็ต้องมีคุณภาพด้วย เพราะจะต้องใช้ความรู้ความสามารถสูง ต้องมีกลยุทธ์ที่ได้รับการฝึกมาเป็นอย่างดี ต้องเป็นผู้มีคุณธรรม และมีเสรีภาพใน

วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพศึกษาศาสตร์ จึงนับได้ว่าวิชาชีพศึกษาศาสตร์เป็นวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นก่อนที่นักศึกษาจะจบออกไปเป็นบัณฑิตจะต้องผ่านการฝึกปฏิบัติทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรม จริยธรรมเป็นอย่างดี

คณะศึกษาศาสตร์ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ดังกล่าวจึงกำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพอยู่ในสถานศึกษาที่เป็นสถานฝึกประสบการณ์ฯ เป็นเวลาหนึ่งภาคการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้บัณฑิตที่จบออกไปมีคุณภาพ มีหลักในการพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้า ตามที่ชาติต้องการต่อไป

1.2 ความมุ่งหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นหัวใจของสถาบันวิชาชีพศึกษาศาสตร์ เป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะตน ผู้ศึกษาควรจะได้รับ การฝึกปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีจุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อฝึกการบูรณาการประสบการณ์ทั้งหมดที่นักศึกษาได้จากคณะศึกษาศาสตร์ ให้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงตามบทบาทหน้าที่ที่ครูพึงกระทำ
2. เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่จะธำรงไว้ซึ่งวิชาชีพศึกษาศาสตร์ในฐานะที่เป็นวิชาชีพชั้นสูง
3. เพื่อให้ นักศึกษาตระหนักในคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพครู และปฏิบัติได้

จุดประสงค์เฉพาะ

เมื่อสิ้นสุดประสบการณ์วิชาชีพแล้วนักศึกษาควรมีความสามารถดังนี้

1. บูรณาการความรู้ในวิชาชีพศึกษาศาสตร์ที่เป็นหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างเหมาะสม
2. ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง
3. ทำการสอนได้ตามแผนที่วางไว้อย่างเป็นระบบ
4. ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษาและตามหลักของจิตวิทยาการศึกษา
5. ปฏิบัติตนและมีมนุษยสัมพันธ์ต่อบุคคลภายในสถานศึกษา โดยไม่ขัดต่อระเบียบของสถานศึกษา
6. วิเคราะห์ปัญหา ความต้องการของสถานศึกษาเชิงวิชาการ เพื่อแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาพร้อมกัน

7. ให้บริการทางวิชาการและเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน หรือการศึกษาชุมชน

1.3 หลักเกณฑ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะศึกษาศาสตร์ได้กำหนดหลักเกณฑ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพดังนี้

1. คุณสมบัติของนักศึกษาที่มีสิทธิ์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

นักศึกษาที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ได้ต้องเรียนอยู่ปีสุดท้ายของหลักสูตรที่จะจบการศึกษาในปีนั้น และต้องเรียนผ่านกระบวนวิชาบังคับตามระเบียบว่าด้วยการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของคณะศึกษาศาสตร์

2. ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

นักศึกษาต้องฝึกตลอดภาคการศึกษาตามระยะเวลาเรียนของมหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

3. จำนวนชั่วโมงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

นักศึกษาต้องมีชั่วโมงปฏิบัติการสอนไม่น้อยกว่า 12 คาบ ต่อสัปดาห์ ในกรณีนักศึกษาได้รับชั่วโมงสอนไม่ครบตามกำหนด ต้องทำโครงการพิเศษ เสริมประสบการณ์วิชาชีพ ให้ครบจำนวนคาบที่ขาดไปเสนอต่ออาจารย์นิเทศสาขาวิชา

4. การขออนุญาตลงทะเบียนเรียนควบคู่กับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 2 กระบวนวิชา ทั้งนี้กำหนดให้ใช้เวลาเรียนในเวลาราชการได้ 1 กระบวนวิชาและนอกเวลาราชการได้ 1 กระบวนวิชา เวลาที่เรียนนั้นต้องไม่กระทบกระเทือนกับการปฏิบัติการสอน ทั้งนี้เฉพาะกรณีจำเป็นจะจบการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

5. จำนวนครั้งในการรับการนิเทศ

นักศึกษาจะได้รับการนิเทศจากอาจารย์นิเทศอย่างน้อย 6 ครั้ง จากอาจารย์พี่เลี้ยง และผู้บริหารอย่างน้อย 6 ครั้งเช่นกัน

1.4 คำชี้แจงการใช้แบบเสนอโครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

1. ชื่อโครงการ โครงการพิเศษนี้ใช้ชื่อว่า “โครงการพิเศษ : เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ” ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Special Project : Fulfill Teaching Practice”

2. วัตถุประสงค์ โครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาที่ได้รับคาบเวลาปฏิบัติงานสอนไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้ปฏิบัติงานอื่นเพิ่มเติมเพื่อให้เวลาเรียนกระบวนวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีเวลาเรียนเต็มตามเกณฑ์ที่คณะ

ศึกษาศาสตร์กำหนดไว้ว่า นักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพทุกคน จะต้องมีส่วนฝึกประสบการณ์วิชาชีพไม่น้อยกว่า 12 คาบ/สัปดาห์ และต้องใช้คาบเวลาปฏิบัติงานครูอยู่ในโรงเรียนเต็มตลอดภาคเรียน ในกรณีที่นักศึกษาได้รับชั่วโมงสอนไม่ครบด้วยสาเหตุใดก็ตาม นักศึกษาต้องทำโครงการพิเศษ : เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพิ่มเติมตามจำนวนคาบวิชาที่ขาดหายไปหรือมากกว่านั้น

3. ลักษณะงานของโครงการ งานเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกำหนดว่าต้องเป็นงานที่ไม่ใช่งานประจำ ซึ่งเป็นหน้าที่ครูที่ต้องปฏิบัติอยู่แล้ว เช่น งานเวรดูแลนักเรียนงานโฮมรูม และภาระงานครูที่นอกเหนือจากงานสอนอื่น ๆ แต่ต้องเป็นงานที่นักศึกษาคิดจัดทำขึ้นมาเอง เป็นงานที่ต้องใช้ความคิดริเริ่ม ใช้ความสามารถ และเป็นงานที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาให้แก่นักเรียนหรือชุมชนด้านใดด้านหนึ่ง เช่น งานโครงการพิเศษทางด้านวิชาการ การตอบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป โครงการพัฒนาด้านภาษาทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ฯลฯ เป็นต้น

4. การดำเนินงาน

เสนอแผน/โครงการ ตามแบบของโครงการเสริมทักษะ : การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการเพื่อปรึกษาและขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขโครงการให้มีคุณภาพ นำโครงการที่มีลายเซ็นรับรองของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ/และหรืออาจารย์พี่เลี้ยง เสนอต่ออาจารย์นิเทศสายวิชา เพื่อดูแลและติดตามผลงานของโครงการต่อไป

5. การประเมินผลโครงการ

5.1 ผู้ประเมินผลประกอบด้วย อาจารย์นิเทศ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ และ/หรืออาจารย์พี่เลี้ยง

5.2 วิธีการประเมิน โดยการตรวจสอบผลงานของโครงการตามแบบการประเมินและแบบบันทึกการนิเทศโครงการ แล้วหาค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนของข้อย่อยหารด้วยจำนวนข้อย่อยของแต่ละรายการ คะแนนค่าเฉลี่ยนี้อาจารย์สายวิชาจะนำไปรวมกับคะแนนการฝึกการสอนในชั้นเรียนตามสัดส่วนของจำนวนชั่วโมงที่ขาดไปใน 12 คาบ / สัปดาห์

6. บทบาทการนิเทศงานโครงการพิเศษ

6.1 ผู้นิเทศ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ได้แก่ อาจารย์นิเทศ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ และ / หรืออาจารย์พี่เลี้ยง

6.2 สิ่งที่ควรนิเทศ แผนงานหรือโครงการ กิจกรรมหรือการดำเนินงานตามโครงการ ผลของการดำเนินงานตามโครงการ

6.3 วิธีการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ สังเกต ตรวจสอบผลการดำเนินงาน คังตารางต่อไปนี้

สิ่งที่ควรนิเทศ	วิธีการ	ผู้นิเทศ
1. แผน / โครงการ	ปรึกษา ให้คำแนะนำ	อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ อาจารย์นิเทศ
2. การดำเนินงาน	สังเกต ปรึกษาหารือ	อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ อาจารย์นิเทศ
3. ผลการดำเนินงาน	ตรวจสอบรายงานผลการดำเนินงาน	อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ อาจารย์นิเทศ

2. ความหมาย และลักษณะของผู้ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ทางด้านภาษา

ก. ตามหลักการและแนวคิดของการศึกษาพิเศษ

บุคคลที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ตามประกาศของคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา พ.ศ. 2548 หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจ หรือการใช้ภาษา อาจเป็นภาษาพูดและ / หรือภาษาเขียน ซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟัง การพูด การอ่าน การคิด การเขียน การสะกด หรือการคิดคำนวณ รวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้ สมอง ได้รับบาดเจ็บ การปฏิบัติงานของสมองสูญเสียไป ซึ่งอาจทำให้มีปัญหาในการอ่าน และปัญหาในการเข้าใจภาษา ทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เนื่องจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน หรือการเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน ปัญหาทางอารมณ์ หรือความค้อยโอกาส เนื่องจากสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรม หรือเศรษฐกิจ

ตามคำจำกัดความของกฎหมายว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่อง (Individuals with Disabilities Education Act – IDEA) ซึ่งเป็นกฎหมายสาธารณะที่เรียกว่า Public Law 101-476 ของประเทศสหรัฐอเมริกา (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2543, หน้า 3) ได้ให้คำจำกัดความของความบกพร่องในการเรียนรู้ หรือแอลดี (Learning Disabilities – L.D.) ไว้ว่าเป็นความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่านั้น ที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจภาษา หรือเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งอาจแสดงออกมาทางความสามารถที่ไม่สมบูรณ์ในการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน

การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ นอกจากนี้คำจำกัดความยังได้ระบุต่อไปด้วยว่า ความบกพร่องในการเรียนรู้ นั้นยังครอบคลุมสภาพต่าง ๆ เช่น ความบกพร่องในการรับรู้ ภาวะที่สมองถูกกระทบกระเทือนเพียงเล็กน้อย ภาวะความบกพร่องในการอ่าน และการเข้าใจ

แต่ด้วยปัญหาที่ถกเถียงกันมากเกี่ยวกับการให้คำจำกัดความเรื่องปัญหาทางการเรียนรู้ ศาสตราจารย์เอลกินส์ (อ้างถึงใน ศรียา นิยมธรรม, 2541, หน้า 28) จึงได้เสนอให้ใช้คำที่กินความกว้างขึ้นว่า “ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้” (Learning Difficulties) แทนคำว่า “ปัญหาทางการเรียนรู้” (Learning Disabilities) การใช้คำว่า Disability นั้น เป็นการชี้แนะถึงสภาพผิดปกติทางร่างกายของบุคคล แต่ Difficulty ไม่ได้แสดงความหมายเชิงลบเกี่ยวกับความพิการทางร่างกาย ในเอกสารหรือคำราททางด้านการศึกษาพิเศษของกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส เช่น ในมลรัฐควิเบค ประเทศแคนาดาและในประเทศฝรั่งเศส (Goupil G., 1997, p.53 และ Dupuis M., 2007, p.31) จะเรียกผู้ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้วยคำว่า Les élèves en « difficultés » d'apprentissage คือนักเรียนที่มีความยุ่งยากในการเรียนรู้เช่นกัน และในคำจำกัดความของผู้ที่มีปัญหา / ความยุ่งยากในการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการแห่งมลรัฐควิเบคยังได้ระบุไว้อย่างชัดเจนถึงความล่าช้าของผู้เรียน ไม่ว่าจะอยู่ระดับประถมหรือมัธยมศึกษาในระดับที่มากกว่าหรือน้อยกว่าหนึ่งหรือสองปีในวิชา “ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน” และ / หรือวิชาการคำนวณ จากการประเมินผลการเรียนรู้แบบรวมหรือการสอบปลายภาค (Évaluation pédagogique de type sommative) ตามหลักสูตรการศึกษา โดยที่เปรียบเทียบกับจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา สักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และเพื่อนนักเรียนส่วนใหญ่ที่อยู่ในวัยและความดูแลของคณะกรรมการการศึกษาเดียวกัน (Goupil G., 1997, p.53-54)

ในสันนิษณ์ ฉัตรคุปต์ (2543, หน้า ๖) ยังมีข้อเท็จจริงเหล่านี้เพิ่มเติมอีกว่า เด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้เป็นเด็กที่มีสติปัญญาปกติหรือสูงกว่าปกติ แต่มีความบกพร่องบางประการในการแปลข้อมูลที่สมองไม่สามารถเรียนรู้ด้วยวิธีการทั่ว ๆ ไปเช่นเดียวกับเด็กคนอื่น ความบกพร่องตรงนี้ทำให้มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ซึ่งความแตกต่างทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำและความสามารถทางด้านสติปัญญาที่ปกติหรือสูงนี้เองที่เป็นตัวบ่งชี้ แยกเด็กกลุ่มนี้ออกจากเด็กเรียนอ่อนหรือเรียนซ้ำที่เรารู้จักโดยปกติทั่วไป ดังที่เกรแฮม แมคมิลเลน และโบเชียน (1996, อ้างถึงใน Saint-Laurent, 2002, หน้า 137) และ แซ็ง โลรองท์ ได้เน้นย้ำประเด็นนี้

อย่างชัดเจน

ความบกพร่องในการเรียนรู้ทางด้านภาษาในทางการศึกษาพิเศษจึงหมายถึง ความบกพร่องในกระบวนการคิด การรับรู้ การแปลข้อมูล การเข้าใจ การอ่าน การฟัง และ การใช้ภาษา เพื่อแสดงออกหรือสื่อถึงความคิด ความต้องการ ด้วยการพูดหรือการเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ ในภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนซึ่งส่วนใหญ่ ก็คือภาษาราชการหรือภาษาที่หนึ่ง ภาษาแม่ของ

นักเรียนในแต่ละประเทศนั่นเอง ซึ่งมีความสำคัญและเป็นพื้นฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ทางวิชาการอื่นๆ แม้แต่วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และอื่น ๆ ในแต่ละระดับชั้นผู้เรียนผู้สอนก็ต้องใช้ภาษาที่หนึ่งนี้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและ อ่านเขียน ตลอดจนการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพกับผู้คนในสังคมนั้น ๆ ด้วย

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่สามและอื่น ๆ ที่ตามมา ย่อมต้องการพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้จากภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ เพราะการที่ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในระบบและมีทักษะในการใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการพูด การออกเสียง การฟัง การอ่าน การเขียน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพย่อมจะเป็นพื้นฐานที่ดีที่จะเอื้ออำนวยต่อการขยาย และการถ่ายโอนขอบเขตองค์ความรู้ ทักษะและประสบการณ์เดิมที่มีลักษณะใกล้เคียงหรือเหมือนกัน ไปสู่การเรียนรู้ภาษาใหม่ที่สองหรือสาม ได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้หรือพื้นฐานไม่ดี ซึ่งอาจจะต้องเริ่มต้นการเรียนรู้ใหม่หมดหรือถ่ายโอนไปแบบผิด ๆ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ว่าการถ่ายโอนเช่นนี้จะส่งผลในทางลบต่อการสื่อสารได้ กระบวนการในการถ่ายโอนความรู้และทักษะจากภาษาที่หนึ่ง ไปหาภาษาที่สองนี้ Rod Ellis (1996, หน้า 302-304) ได้กล่าวถึงลักษณะที่เอื้อหรือส่งผลในทางบวกต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทั้งในด้านอัตราความเร็วในการเรียนรู้ และจำนวนข้อผิดพลาดที่น้อยลง ถ้าหากว่าลักษณะของทั้งสองภาษามีความเหมือนและใกล้เคียงกันมาก นอกจากนี้ในการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของความสามารถแบบทวิหรือสองภาษา (Bilinguality) ซึ่งเป็นอุดมการณ์และคุณลักษณะสูงสุดที่ครูผู้สอนและผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่สาม ใฝ่ฝันที่จะไปให้ถึง และกำลังเป็นรูปแบบใหม่ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอันเป็นที่นิยมในประเทศไทยเรา ณ ขณะนี้ Josiane F. Hamers (1982, อ้างถึงใน Josiane F. Hamers, 2004, pp. 86 -87) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางความคิด 3 ระดับของผู้ใช้สองภาษา ในการจัดการกับข้อมูลความรู้ของทั้งสองภาษาดังนี้

1. การแยกแยะความแตกต่างหรือลักษณะเฉพาะของภาษาที่หนึ่ง
2. การแยกแยะลักษณะเฉพาะของภาษาที่สอง และ
3. การสังเกตลักษณะที่เหมือนหรือร่วมกันทั้งสองภาษา

และผู้เรียนจะกักเก็บข้อมูลความคิดที่ว่าสองภาษามีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกันนี้ไว้ เช่นเดียวกับ Cummins (1981, อ้างถึงใน J.F Hamers, 2004, pp. 86) เข้าของแนวคิดเรื่อง “สมรรถภาพที่มีลักษณะร่วมกัน” (Common Underlying Proficiency) (คำแปลในภาษาไทยของ ผู้วิจัย) ได้เสนอว่าผู้เรียนสองภาษาจะพัฒนาสมรรถภาพในการอ่านออกเขียนได้ที่มีลักษณะสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันของทั้งสองภาษา และทั้งสองภาษาจะอาศัยกระบวนการนี้อยู่ในระดับลึก ดังนั้นเมื่อผู้เรียนมีพัฒนาการในการจัดการกับข้อมูลความรู้ที่ดีก็จะสามารถใช้ภาษาทั้งสองสื่อความหมาย

แลกเปลี่ยนกันไปมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกระบวนการจัดการกับข้อมูลความรู้ทางภาษาเหล่านี้ก็คือกระบวนการทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์หรือกระบวนการคิดที่คนเรานำไปใช้กับงานหรือความรู้ด้านอื่น ๆ ทั่วไปด้วยเช่นกัน

ถ้าเราศึกษามาตรฐานหรือคุณลักษณะที่ประสงค์จะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของประเทศไทยให้ดี เราจะพบว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกันกับข้อเท็จจริงจากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นนี้ กล่าวคือกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจนั้นไปใช้ได้ อย่างมีวิจารณญาณ

ข. ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในขอบข่ายของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตามย่อมมีวัตถุประสงค์หรือความคาดหวังของหลักสูตรที่จะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการสื่อสารในหลากหลายรูปแบบ การนำเอาความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อขั้นสูงต่อไปในระดับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานก็เช่นกัน ในการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้หรือคุณลักษณะที่คาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน หลังจากที่ได้ผ่านประสบการณ์การเรียนการสอนตามหลักสูตรและสาระการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้นและ ตลอดทั้งสิบสองปีไว้อย่างชัดเจน โดยกำหนดจากสาระหลักทั้ง 4 และมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ค 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ค 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษา ต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

ทั้งนี้ทาง โรงเรียนและครูผู้สอนภาษาต่างประเทศต้องยึดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้นี้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ดังนั้นนักเรียนที่ไม่มีพัฒนาการ ผลการเรียนรู้ไม่ผ่านเกณฑ์หรือมีคุณลักษณะดังกล่าวในระดับต่ำ ทั้ง ๆ ที่มีศักยภาพในการเรียนรู้วิชาอื่น และมีระดับสติปัญญาสูงหรือปกติ โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นวัยเดียวกันส่วนใหญ่หรือที่อยู่ในกลุ่มเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน ก็ย่อมจะถูกพิจารณาให้อยู่ในกลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาความยุ่งยากในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบกับข้อมูลที่ได้รับจากการตรวจการบ้าน งานที่นักเรียนส่งมาให้ครูตรวจ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของเพื่อนร่วมงานหรือครูที่เคยสอนเด็กคนนี้มาก่อน หรือการที่สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอน ได้มีโอกาสพูดคุยกับตัวนักเรียนที่มีปัญหาเอง หลักฐานข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาประกอบการตัดสินใจในการคัดกรองและจัดการสอนเสริมให้มีจุดประสงค์เฉพาะตรงกับปัญหาและความต้องการจำเป็นของเด็กได้เป็นอย่างดี

ลักษณะและพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความบกพร่องหรือปัญหาในการเรียนรู้ทางภาษาที่รวบรวมได้จากเอกสารต่าง ๆ เช่น จากเอกสารการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ศาสตราจารย์ Mack L.Bowen (2548) กล่าวว่า

- มีความยุ่งยากในการเข้าใจและทำตามคำสั่ง
- มีปัญหาในการจำคำหรือข้อเท็จจริงพื้นฐาน

- มีปัญหาในการเขียน การคัดลายมือและงานที่ต้องใช้กล้ามเนื้อเล็ก
- มีความยุ่งยากในการจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
- มีปัญหาอย่างมากในการอ่าน...รวมไปถึงการแยกพยางค์ไม่ได้ การอ่านคำไม่ได้

อ่านไม่ออก และไม่เข้าใจว่ากำลังอ่านอะไรอยู่

ศาสตราจารย์ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 119) กล่าวว่า

- การอ่าน เด็กอาจอ่านข้ามบรรทัด จับหนังสือเข้าแทบชิดหน้า สันติริษะขณะอ่านหนังสือ อ่านหนังสือไม่ออก ไม่ยอมอ่านตามที่ครูสั่ง อาจร้องไห้
- การจำคำ อ่านข้ามคำ ใช้คำอื่นแทนคำที่อ่าน อ่านสลับกัน อ่านออกเสียงผิด อ่านคำง่าย ๆ ไม่ได้ อ่านซ้ำ อ่านไม่ออก
- ความเข้าใจ จำเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จำขั้นตอนของเรื่องที่อ่านไม่ได้

จำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่านไม่ได้

- ลักษณะอื่น ๆ เช่น อ่านทีละคำ ทีละพยางค์ อ่านด้วยเสียงที่สูง มีปัญหาในการอ่านคำที่มีตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป โดยมักอ่านทีละพยางค์ จึงไม่สามารถนำพยางค์มารวมกันเป็นคำได้ ไม่เข้าใจความหมาย รวมไปถึงการไม่เว้นวรรคในขณะที่อ่าน หรือเว้นวรรคผิด เป็นต้น

ลักษณะของผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางด้านภาษาที่ อัมภา ด่านภักดี (2548) ได้ระบุไว้ในเอกสารที่นำเสนอประกอบการอบรมและประเมินศักยภาพตาม โครงการพัฒนาผู้ให้บริการสอนเสริมวิชาการ ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขต 8 มีดังนี้

- มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้ง ๆ ที่ระดับสติปัญญาปกติหรือสูง โดยเฉพาะในวิชาพื้นฐานคือภาษา ซึ่งต้องใช้ในการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ

- มีปัญหาทางด้านภาษาทั้งการรับและการแสดงออก คือมีความบกพร่องในการฟัง ความเข้าใจ การพูด การอ่าน การเขียน

- มีความบกพร่องทางด้านความคิด ความจำ (ด้านพุทธิพิสัย) การจัดการกับระบบข้อมูลหรือความรู้มักจะมีปัญหาหรือความบกพร่องด้านสังคมและอารมณ์ร่วมอยู่ด้วย

McCormick et Loeb (1997, อ้างถึงใน Lise Saint- Laurent, 2002, p. 144) ได้สังเคราะห์ข้อบกพร่องทางด้านภาษาจากงานวิจัยจำนวนมากและสรุปว่า ความบกพร่องนี้สามารถพบได้ในทุกมิติของภาษา กล่าวคือตั้งแต่

- ระดับเสียงหรือหน่วยเสียง (Phonologie) มีพัฒนาการล่าช้าในการรับรู้ รู้จัก จำ เสียง หรือหน่วยเสียงที่ต่างกัน การออกเสียง การเชื่อมโยงเสียงเข้ากับตัวอักษรพยัญชนะและสระ

- ในระดับหน่วยคำ กลุ่มคำ และประโยค (Morphologie et Syntaxe) นักเรียนที่มีความบกพร่องจะใช้แค่ประโยคสั้น ๆ และง่ายกว่าเพื่อนร่วมชั้นหรือในวัยเดียวกัน ไม่สามารถสื่อความคิดหรือข้อมูลทั้งหมดออกมาได้ด้วยประโยคที่เหมาะสม มีความยุ่งยากในการใช้ข้อความบอกปฏิเสธและประโยคที่ประธานถูกกระทำ (Voix Passive) ประโยคขยายที่ต้องใช้ประพันธสรรพนาม “ที่ ซึ่ง อัน ผู้” เชื่อม มีความสับสนในการใช้คำนำหน้านาม “le, l’, un” กาล (tense) กับคำกริยา คำนำหน้านามที่แสดงการเป็นเจ้าของ และสรรพนาม มีพัฒนาการล่าช้าในการเข้าใจกฎเกณฑ์ในการสร้างคำ (Morpheme) ในการใช้คำกริยาวิเศษณ์ คำบุรพบท และคำเชื่อม

- ในระดับคำศัพท์และความหมาย (Sémantique) มีความยุ่งยากในการนึกหาคำศัพท์ และการให้ความหมาย รู้แต่ความหมายที่แคบและเป็นรูปธรรม มีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่มีความหมายหลากหลาย มักจะใช้คำกลาง ๆ แทนคำศัพท์เฉพาะที่นึกไม่ออก เช่น ใช้คำว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้ (Chose)

- ในระดับการสื่อสาร (communication) มีความยุ่งยากในการตั้งคำถาม หรือขอร้อง ให้คู่สนทนาอธิบายขยายความในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ มีปัญหาในการเริ่มต้นและดำเนินการสนทนาในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ ตามปกติครูผู้สอน เช่นเดียวกับผู้วิจัยก็พบว่านักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือสามก็มักจะมีภาวะหรือมิติของความบกพร่อง ลักษณะพฤติกรรมไม่แตกต่างกันไปจากเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่ง แต่ด้วยสาเหตุที่ภาษาต่างประเทศมีลักษณะและองค์ประกอบในเรื่องเสียง การออกเสียง การอ่าน การเขียน โครงสร้างในระดับคำ กลุ่มคำ และประโยค ข้อความ ตลอดจนการสื่อสารให้ถูกต้องตามกาลเทศะที่แตกต่างไปจากภาษาแม่ไม่มากนักน้อย การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการตระหนักรู้ ความเข้าใจในเรื่องความเหมือนหรือความแตกต่างเหล่านี้ ตลอดจนทักษะในการใช้ภาษาที่สอง สามนี้ได้อย่างมีคุณภาพย่อมขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แตกต่างกันออกไป ยิ่งถ้าผู้เรียนได้รับการวินิจฉัยคัดกรองอย่างเป็นทางการด้วยเครื่องมือและแบบทดสอบจากแพทย์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเรียนรู้ทางด้านภาษามาก่อนแล้วว่าเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในภาษาที่หนึ่งมาก่อนแล้วย่อมจะต้องได้รับการพิจารณาให้ได้รับการเรียนการสอนเสริมวิชาภาษาต่างประเทศเป็นการเพิ่มเติมอย่างแน่นอน ซึ่งเรื่องนี้ยังเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันอยู่ในการเรียนระดับมหาวิทยาลัยในรัฐต่างๆ ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งบางสถาบันบางรัฐถึงกับให้มีการยกเว้นการลงทะเบียนเรียนภาษาต่างประเทศและให้เรียนวิชาอื่นทดแทนให้กับนักศึกษาที่ได้รับการวินิจฉัยอย่างเป็นทางการแล้วว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางด้านภาษามาก่อน (Hallahan DP. et al., 2005, p. 327)

3. หลักการและแนวคิดในการจัดการศึกษา ปรับหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษา

เช่นเดียวกับหลักในการจัดหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยทั่วไปที่ผู้จัดทำต้องยึดเอาความต้องการจำเป็นหรือจุดอ่อนของผู้เรียนรายบุคคลเป็นหลัก และในขณะเดียวกันก็ต้องอาศัยจุดเด่นของเด็กเป็นตัวกระตุ้นเพื่อเสริมสร้างกำลังใจ และความสนใจ ของเด็กที่จะเรียนและให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเสริมหรือให้ความช่วยเหลือต่อไป ศาสตราจารย์ Mack L. Bowen แห่งมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ในเอกซาร์ที่นำเสนอในที่ประชุมสัมมนาเรื่องผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์ประสานมิตร เมื่อเดือนตุลาคม 2548 ได้เน้นถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการขยายขอบเขตของพัฒนาการหรือการเรียนรู้ (Zone of Proximal Development หรือ ZPD) ตามทฤษฎีของนักจิตวิทยาชาวรัสเซียกลุ่ม Socio-constructivism ชื่อ เลฟ วิกอตสกี (Lev Vygotsky) ซึ่งได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนเลือกเอาเฉพาะสิ่งที่ไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไป นักการศึกษาโดยทั่วไปต่างก็ตระหนักถึงข้อเท็จจริงข้อนี้เป็นอย่างดีจึงถือเป็นหลักในการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือเป้าหมายที่เหมาะสมในการเรียนการสอนเด็กมานานแล้ว

ในเอกซาร์ที่นำเสนอประกอบการสอนวิชาการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในระดับบัณฑิตศึกษาศาขากการศึกษาพิเศษ อภาฯ ค่านภักดี (2548) ได้สรุปว่า ZPD หรือ Zone of Proximal Development นั้น คือความแตกต่างหรือช่วงต่างกันระหว่างระดับพัฒนาการของเด็กเมื่อแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองและเมื่อแก้ปัญหาได้เมื่อมีผู้ใหญ่ให้คำแนะนำ หรือจากความร่วมมือกับเพื่อน ๆ ที่มีความสามารถมากกว่า โดยมีเงื่อนไขว่าพัฒนาการจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นต้องไม่ยากหรือง่ายเกินไปสำหรับเด็ก และต้องไม่ใช่สิ่งที่เขาทำได้เองแล้วหรือรู้แล้วด้วย และ ZPD นี้ควรจะได้รับกระตุ้นจากสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา เพื่อขยายขอบเขตนี้ออกไปเรื่อย ๆ และในขอบเขตนี้เองที่การเรียนรู้และพัฒนาการจะมาสัมพันธ์กัน

การปรับหลักสูตรระดับเล็กน้อยไม่มากนัก

ในการปรับหลักสูตรระดับที่ไม่มากนักหรือระดับเล็กน้อยนั้น จะไม่มีการเปลี่ยนระดับเนื้อหาหลัก ไม่เปลี่ยน จุดประสงค์ / ความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ไม่เปลี่ยนระดับการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ยกตัวอย่างเช่น

- การจัดการเรียนการสอนแบบช่วยค้ำจุน หรือพยุงผู้เรียนไว้ (Scaffolding) (คำแปลของผู้วิจัย) ในช่วงแรกของการเรียน แล้วจึงค่อย ๆ ลดการช่วยเหลือออกไปเมื่อเด็กเริ่มเรียนรู้และทำได้เองบ้างแล้ว วิธีนี้เป็นวิธีปรับหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีประโยชน์และได้ผลมากต่อการเรียนรู้ของเด็ก ปกติวิธีนี้จะใช้เมื่อเด็กต้องเรียนรู้เนื้อหาหรือทักษะใหม่ ๆ และการให้ความช่วยเหลือนี้จะมีระดับตั้งแต่มากจนถึงน้อยตามความต้องการจำเป็นของเด็ก ตัวอย่างเช่น

- การสอนด้วยวิธี KWL ซึ่งย่อมาจาก know ...what...learn
- การจัดเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน ให้เป็นระบบแล้วนำเสนอแก่ผู้เรียนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน (Advanced Organizer) โดยเริ่มจากการให้นักเรียนบอกพื้นความรู้ที่มีอยู่เดิม ครูให้คำที่แสดงความคิดรวบยอดหลัก ให้คำศัพท์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- การเตือนด้วยวาจาหรือการเขียน
- การใช้สีทาหรือขีดเส้นใต้/เขียนข้อความหลักให้เด่นขึ้น (Highlighting)
- ครูแสดงวิธีการ ทำเป็นตัวอย่างหรือต้นแบบก่อน
- ให้โอกาสนักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติงานนั้น
- ส่งเสริมให้นักเรียนใช้จินตภาพ
- สอนกลยุทธ์ในการเรียนที่นักเรียนจะนำไปใช้ได้จริงในห้องเรียน
- เปลี่ยนรูปแบบของสื่อหรือเอกสารในการเรียน
- เปลี่ยนวิธีการตอบ
- จัดหาสื่อที่เป็นสื่อทัศนูปกรณ์
- ให้เด็กดูตัวอย่างงานหรือการบ้านในรูปแบบที่ครูต้องการ
- หาตัวอย่าง ของจริง ภาพ ของจำลอง มาประกอบการเรียนการสอนให้นักเรียนได้

จับต้องสัมผัส

อนึ่งเนื่องจากขณะนี้การจัดการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอนในประเทศไทย ไม่แตกต่างจากของต่างประเทศเช่น สหรัฐอเมริกา กล่าวคือ นักการศึกษาหรือครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงมาตรฐานการเรียนรู้หรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่คาดหวังให้เกิดในตัวผู้เรียนตามหลักสูตรและสาระการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น ในการจัดการศึกษาแก่เด็กพิเศษก็ต้อง ยึดมาตรฐานเหล่านี้เป็นหลักเช่นกัน (Ryndak D.L, and Alper. S., 2003, p. 46) โดยที่คณะกรรมการในการจัดทำแผนการศึกษารายบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งในระดับ โรงเรียนจะต้องปรับ ขยับหรือ ยืด ย่อมมาตรฐานหรือ

จุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนในการเรียนรวมแบบปกติให้ละเอียดถี่ถ้วน แล้วกำหนดเป็นจุดประสงค์รายคาบ (หรือจุดประสงค์นำทาง) ให้ชัดเจน เพื่อนำไปสู่จุดประสงค์ปลายทางที่กว้างและใหญ่ซับซ้อนมากกว่า ตามมาตรฐานกลุ่มสาระแต่ละช่วงชั้น

เทคนิคการช่วยเหลือเด็กที่ปัญหาด้านการอ่าน

ชาลวิทช์ พรนภดล อ้างถึงในเอกสารประกอบการประชุมสัมมนาการบริหารจัดการเรียนร่วมและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, หน้า 24) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับครูดังนี้

1. สอนให้นักเรียนรู้จักตัวอักษร หัดจับคู่อักษรที่เหมือนกัน และแยกตัวอักษรที่คล้ายกันให้ได้ เช่น ก-ก พ-พ
2. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามพยัญชนะต้น ตัวสะกด พยัญชนะตัวถัดไป สระเสียงสั้น เสียงยาว
3. อ่านพยัญชนะหรือคำคู่กับภาพ จนนักเรียนจำคำได้ จากนั้นปิดรูปแล้วจิ้นพยัญชนะหรือคำให้นักเรียนอ่านเพื่อจำตัวพยัญชนะและคำให้ได้
4. เขียนพยัญชนะหรือคำ ให้นักเรียนเขียนตามพร้อมกับอ่านออกเสียง ถ้าเป็นคำให้สะกดคำด้วยพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด
5. ดัดพยัญชนะ หรือคำที่จำยากตามที่ต่าง ๆ ในห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนเห็นและทบทวนบ่อย ๆ
6. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้สอดคล้องกับคำจนคล่อง
7. ให้นักเรียนอ่านคำพ้องเสียง ตามด้วยคำพ้องรูป
8. หัดให้นักเรียนนึกภาพตัวอักษรจากเสียงที่ได้ยิน และนึกเสียงจากคำที่เห็น
9. ช่วยนักเรียนฝึกแยกช่องไฟในแต่ละประโยค
10. อ่านให้ฟังและให้นักเรียนอ่านตาม อ่านซ้ำคำที่อ่านไม่คล่อง จากนั้นให้อ่านคู่กับครูเมื่อนักเรียนอ่านได้ดีขึ้น ครูลดระดับเสียงลงและให้นักเรียนอ่านเอง
11. เริ่มให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ให้นักเรียนหัดใช้พจนานุกรม เคาความหมายของคำจากประโยคแวดล้อมได้ จำความหมายของคำให้ได้
12. หัดอ่านเป็นประโยค ผสมคำที่กำหนดให้ ให้เป็นประโยค จากประโยคสั้น ๆ ไปถึงประโยคยาว ๆ
13. ฝึกการอ่านจับใจความ จนสามารถเล่าเรื่อง และตอบคำถามได้
14. เลือกเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจ เช่น นิทาน สัตว์เลี้ยง กีฬา มาอ่านในช่วงโมงเรียน

15. อาจจัดวิชาห้องสมุดเพื่อให้นักเรียนได้มี โอกาสเลือกหนังสือที่นักเรียนจะอ่าน ได้ตามใจชอบ ช่วยให้นักเรียนรู้สึว่าการอ่านเป็นเรื่องที่ไม่ต้องถูกบังคับ

16. ให้นักเรียนได้สนุกกับคำศัพท์ โดยเล่นเกมศัพท์ ทายบัตรคำ แข่งขันเปิดพจนานุกรม เกมเติมตัวอักษรในช่องว่าง

17. ถ้านักเรียนอ่านได้ถูกต้องหรือดีขึ้นให้คำชมทันที

18. ในการสอนนักเรียนที่ยังอ่านหนังสือไม่ออก ครูควรช่วยเหลือโดยการอ่าน โจทย์ให้เด็กฟังแล้วให้เด็กตอบเอง

19. ในการสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ควร ได้มีเวลาในการสอบมากกว่าเด็กปกติ

20. ครูควรเข้าใจว่าการที่เด็กมีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษนั้น ไม่ได้หมายความว่านักเรียนผู้นั้นมีอภิสิทธิ์เหนือนักเรียนคนอื่น เพียงแต่เรา มีความพิการทางสมองอย่างหนึ่งที่จะต้องได้รับการดูแลที่แตกต่างออกไป

ด้านการเขียน

การช่วยเหลือระดับอนุบาล

1. ให้เด็กอ่านพยัญชนะหรือคำที่คู่ภาพ เพื่อให้เด็กจำคำที่สอดคล้องกับภาพและเสียง จากนั้นให้เด็กเขียนพยัญชนะหรือคำนั้น ๆ

2. ให้เด็กดูบัตรคำแล้วอ่านออกเสียงซ้ำ ๆ โดยไม่ลากเส้นจนกว่าจะจำคำได้ แล้วให้เด็กเขียนพยัญชนะจากความจำ

3. มองดูคำศัพท์ ออกเสียง 1 ครั้ง แล้วให้เด็กเขียนจากความจำ

4. ชี้ให้เด็กเห็นความแตกต่างระหว่างพยัญชนะหรือคำ เช่น ก ฎ รูปร่างคล้าย ก “ ก ” มีหัวพยัญชนะเข้าข้างใน “ ฎ ” มีหัวพยัญชนะออกนอก

5. ทำช่องตารางที่มีขนาดใหญ่ประมาณ 1 : 1 นิ้ว ให้เด็กฝึกเขียนพยัญชนะ เมื่อเด็กเขียนได้ดีขึ้นให้ลดขนาดตารางลง

6. ในเด็กที่มีปัญหาการเขียนค่อนข้างมาก จำเป็นต้องฝึกฝนการรู้จักคำโดยผ่านระบบประสาทสัมผัสหลายทาง ได้แก่ การเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสัมผัสด้วยนิ้วมือ โดยการลากเส้นตามตัวอักษร หรือรอยประ (Visual Auditory Kinesthetic and Tactile Approach – VAKT)

ระดับประถมศึกษาตอนต้น

1. ฟังการฟังเพื่อให้เด็กสามารถแยกเสียงคำพ้องหรือคำที่มีเสียงคล้ายกัน
 2. เมื่อเด็กรู้จักพยัญชนะและสระมากขึ้น ให้เด็กเลือกพยัญชนะและสระมาผสมคำตามที่ครูออกเสียง
 3. เมื่อเด็กอ่านหนังสือพบคำศัพท์ใหม่ ให้อ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นโดยสะกดคำและเขียนไปพร้อมๆ กันเพื่อรู้จักคำ
 4. สอนตามหลักภาษาอย่างช้าๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กเขียนผิดให้เด็กคัดคำผิดซ้ำและใช้วิธีจำจนขึ้นใจ
 5. ใช้วิธี ดู- ปิด- เขียน- ตรวจสอบ เป็นวิธีที่ได้ผลดี เริ่มต้นโดยให้เด็กคัดคำศัพท์ที่มักเขียนผิด คำศัพท์ที่ขบขบ ต่อมาลองปิดสมุดเขียนคำศัพท์นั้นจากความจำ เมื่อเขียนได้ดีขึ้นให้เขียนคำศัพท์ตามคำบอกแล้วตรวจทานแก้ไข
 6. ให้เด็กแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เด็กรู้หรือคำที่ครูกำหนด
 7. เติมคำหรือข้อความในประโยคให้สมบูรณ์ ให้เด็กเรียงประโยคใหม่ให้ถูกต้อง
 8. ให้เด็กเรียงความจากคำศัพท์ที่รู้ หาวิธีการที่ทำให้เด็กจำคำได้รวดเร็วและแม่นยำ
 9. ให้เด็กเติมคำในช่องว่างหรือใช้คำศัพท์อื่นที่มีความหมายเหมือนกันแทน แล้วตรวจทานแก้ไข
 10. ใช้สีเพื่อบ่งชี้คำบางคำ เช่น คำการันต์ คำประวิสรรชนีย์ เป็นต้น
 11. เตือนเด็กล่วงหน้าให้ระวังสะกดคำผิด
 12. ช่วยให้เด็กรู้จักเดาคำ จากเนื้อเรื่องหรือบริบท เช่น ท/ธ เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติที่ใช้ ฐ
 13. คำที่สะกดด้วย ร/ล มักจะสะกดด้วยตัวเดียวกันทั้งคำ เช่น กระรอก ลูกลี้ลูกกลน
- เหลวไหล พลุพล่าน หรุหร่า ผลิผลาม เป็นต้น
14. ใช้โคลงกลอน หรือร้อยแก้วร้อยกรอง เพื่อจำคำศัพท์ที่เกี่ยวกับคำควบกล้ำและสระบางตัว เช่น ทร อ่านเป็น ซ การใช้สระไ คำที่ใช้ บรร เป็นต้น
 15. คำพ้องเสียงอาจใช้วิธีจำคำจากความหมายของคำ เช่น กำนัล – กำนัน สมุด- สมุทร บาท- บาทร โจทย์- โจทก์ ประธาน- ประทาน
 16. คำที่มีหลายความหมายอาจจำในรูปประโยค
 17. ทบทวนบทเรียนโดยการทำแบบฝึกหัดบ่อยๆ จากหนังสือหลาย ๆ เล่ม เพื่อให้เด็กไม่เบื่อ
 18. ให้เด็กฝึกอ่านและเขียนจากหนังสือเล่มอื่นด้วย จะได้ทราบว่าเด็กู้จริงรู้แจ้ง ไม่ใช่แค่คำ

ในเอกสารคำสอนกระบวนการศึกษาพิเศษ 100303 ซึ่งเป็นวิชาบังคับของทุกวิชาเอก ในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 5 ปี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นหลักสูตรใหม่ที่เริ่มทำการในปีการศึกษา 2547 (แต่กลุ่มนักศึกษาที่เป็นประชากรในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรสี่ปีรุ่นสุดท้ายซึ่งในหลักสูตรยังไม่มีวิชาการศึกษาพิเศษเป็นวิชาบังคับ ดังนั้นนักศึกษาจะยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชานี้แต่อย่างใดเลย) อัมภา ค่านภักดี (2550, หน้า 63-65) ได้กล่าวถึงการให้ความช่วยเหลือและกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาการอ่านการเขียนให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ทางด้านภาษาดังนี้

การอ่านออกเสียง

– การอ่านออกหรืออ่านคำ ประโยค...ได้ ด้วยความสามารถพื้นฐานทางด้านภาษาคือการรู้จักเสียง โดยการแยกเสียงออกจากคำ จากพยางค์ การผสมหน่วยเสียงพยัญชนะเข้ากับหน่วยเสียงสระ การแทนที่เสียงในคำหรือพยางค์เพื่อสร้างคำใหม่ การเชื่อมโยงเสียงและตัวอักษร

ในระดับอนุบาลหรือปฐมวัย

- ใช้เพลง กลอนเล็ก ๆ เพื่อฝึกให้เด็กค้นหาเสียงหรือพยัญชนะที่สัมพันธ์คล้องจองหรือปรากฏซ้ำ ๆ กันอยู่
- ให้เด็กแต่งคำขึ้นมาใหม่ด้วยเสียงที่หามาได้
- แต่งประโยคด้วยคำนั้น ๆ
- เด็กท่องกลอนนั้น แล้วครูสอนให้เด็กแยกพยางค์ เสียง พยัญชนะ การรวมหรือผสมเสียงหรือสระพยัญชนะเข้าด้วยกันเพื่อสร้างคำง่าย ๆ
- เกมส์ตัวอักษรที่มีสีต่าง ๆ กัน ที่ผสมปนเปกันอยู่ แล้วเด็กต้องแยกหรือเลือกออกมาเพื่อสร้างคำ และประโยค
- การอ่านหนังสือที่มีการเล่นเสียงเหล่านี้หลาย ๆ ครั้ง
- การอ่านหนังสือแบบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองหรือผู้ดูแลด้วยกระบวนการ-ก่อนอ่าน-ระหว่างการอ่าน-หลังการอ่าน และในระหว่างการอ่านอาจจะแทรกกิจกรรมการสังเกตหรือรู้จักเสียงเข้าไปด้วย-หมายเหตุ วิธีการนี้ควรมีการฝึกอบรมผู้ปกครองหรือผู้ดูแลก่อน

ระดับประถม

- ควรเน้นการคิดตรงหรือมีวิจารณ์ญาณและการเสริมสร้างแรงจูงใจในผู้เรียน ด้วยการฝึกฝนกลยุทธ์ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด Giasson (1995, อ้างใน Saint-Laurent, 2002) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนยุทธวิธีเหล่านี้อย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนจะได้เห็นรูปแบบ เข้าใจกระบวนการ และนำไปใช้จนเกิดเป็นทักษะติดตัวต่อไป

- ผนวกกลยุทธ์นี้เข้ากับกิจกรรมการอ่านแบบมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือครู ผู้ปกครอง ในช่วงก่อนอ่าน-ขณะอ่าน-หลังอ่าน

- ควรฝึกการรู้จักแยกเสียง การเชื่อมโยงเสียงและตัวเขียน

- การฝึกให้จำคำที่มักปรากฏบ่อยๆ ในสื่อ สิ่งพิมพ์ และในการเขียน ด้วยการมองและอ่านแบบรวม ๆ หรือรวบคำ ส่วนมากคำเหล่านี้มักเป็นคำที่บอกความหมายทางไวยากรณ์ เช่น พหูพจน์ กาล เช่น ในภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือเป็นคำที่ปรากฏอยู่ในสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวเด็กในชีวิตประจำวัน

- ทำพจนานุกรมผนังเพื่อแสดงคำเหล่านี้ตามลำดับที่ปรากฏในบทเรียน

- นักเรียนสะสมหรือทำคลังคำเหล่านี้อาจจะเก็บรวบรวมใส่ไว้ในถุง หรือกล่อง แล้วจัดหมวดหมู่เพื่อทบทวนอยู่บ่อย ๆ

- อ่านหนังสือที่มีคำเหล่านี้ปรากฏบ่อย ๆ

- แต่งหรือสร้างคำเพื่อพัฒนาทักษะการรู้จักเสียงและความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร และการสะกดคำที่ถูกต้อง

- อ่านบทอ่านที่อยู่ในสภาพจริงบ่อย ๆ

- อ่านและเขียนในสภาพการสื่อสารจริง มีความหมายและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเด็กโดยความช่วยเหลือของครูและผู้ปกครอง เช่นการอ่านป้ายร้านค้า ถนน อ่านและเขียนรายการสิ่งของที่ต้องซื้อ ต้องทำในแต่ละวัน.....

การพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน

- ใช้บัตรหรือป้ายเตือนเด็กให้ใช้กลยุทธ์ในการอ่าน

- เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจความหมายของคำใหม่ ให้สังเกตรากศัพท์ อุปสรรค บังคับที่ประกอบเป็นคำนั้น หรือ โยง ไปหาคำที่มีลักษณะ ใกล้เคียงที่เคยรู้จักมาก่อน ดูบริบทข้อความข้างเคียงที่คำนั้นปรากฏหรือดูรูปภาพประกอบ

- ฝึกใช้แผนภูมิหรือโครงสร้างของเรื่องประกอบการอ่าน หรือแสดงความเข้าใจ

- การเล่าเรื่องที่อ่านด้วยภาษาของผู้เรียนเอง หรือด้วยการใช้คำอื่น กลุ่มคำ- วลีอื่น ประโยคหรือข้อความอื่น แต่มีความหมายเหมือนเดิมตามต้นฉบับที่ได้อ่านไป (paraphrase/ rewording)

- ใช้กระบวนการ KWL +

การพัฒนาทักษะการเขียน

- การฝึกคัดลายมือ เริ่มต้นด้วยการฝึกเขียนเส้นตรง เส้นทะแยง เส้นโค้ง...เพื่อการเขียนตัวอักษรตามทิศทางที่ถูกต้อง

- การฝึกเขียนและสะกดคำที่ถูกต้อง การวางตำแหน่งวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง ใช้ประโยคหรือข้อความที่ถูกต้องและสื่อความหมาย ถูกกาลเทศะในการสื่อสาร

- ฝึกกระบวนการเขียนที่ถูกต้อง มีการวางแผน รู้ว่าจะเขียนอะไร เพื่อใคร อย่างไร การนำเสนอความคิดที่น่าสนใจ น่าอ่าน การตรวจทาน

- การเขียนที่มีความหมาย มีจุดประสงค์ในการสื่อสารจริง อยู่ในกรอบชีวิตประจำวันของผู้เรียน เช่น การเขียนไปรษณียบัตรเพื่ออวยพรวันเกิดเพื่อนรัก การเขียนข้อความสั้น ๆ เช่น จดบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์ไว้ให้ผู้ปกครองที่ไม่อยู่บ้าน เขียนข้อความสั้น ๆ เตือนตนเองไว้หน้าตู้เย็น การเขียนจดหมายทางอิเล็กทรอนิกส์สั้น ๆ ถึงเพื่อน ญาติ

กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านสังคมและอารมณ์

- ควรจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านสังคมและอารมณ์ของผู้เรียนคู่ขนานกันไปกับทางการเรียนวิชาหลักทางภาษาเช่น ฝึกทักษะเบื้องต้นในทางสังคม คือฝึกการฟัง การดำเนินการสนทนา การขอบคุณ การแนะนำตัว การขอโทษและทักษะที่สูงขึ้นเช่นการขอ การแสดงออกทางอารมณ์ การพุดจูงใจผู้อื่น... โดยมีขั้นตอนการสอนหรือการฝึกที่มีจุดประสงค์ชัดเจน โดยอาศัยการแสดงให้เห็นตัวอย่างหรือรูปแบบในการปฏิบัติอย่างชัดเจน

การพัฒนาทักษะการคิดหรืออภิปัญญา (Cognition-Métacognition)

- กิจกรรมเพื่อพัฒนาการอ่านการเขียนที่กล่าวมาข้างต้นเป็นกิจกรรมที่ฝึกและพัฒนากระบวนการทางการคิดหรืออภิปัญญา และการจัดการกับข้อมูล และความรู้ไปด้วยในขณะเดียวกัน-ตั้งแต่การรู้จักแยกแยะเสียง การอ่านคำได้ จนถึงการอ่านทบทวน การเขียนเพื่อการ

สื่อสารจริงที่มีเป้าหมาย....ผู้เรียนต้องใช้สมาธิในการคิด ตรวจสอบ การเลือกสรรข้อความที่มีความหมายหรือสื่อความหมาย การเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ การจัดหมวดหมู่ความรู้ ความจำทั้งระยะสั้นระยะยาว.....

หลักและกระบวนการในการให้ความช่วยเหลือหรือจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ทางด้านภาษาซึ่งเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่งไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาฝรั่งเศสดังที่ได้กล่าวไปแล้วนี้ ผู้วิจัยเชื่อว่าครูผู้สอนภาษาต่างประเทศสามารถจะประยุกต์เอาไปใช้ในการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้เช่นกัน เพียงแต่ครูจะต้องเปลี่ยนเนื้อหาข้อมูลจากภาษาไทยมาเป็นภาษาต่างประเทศเท่านั้น และครูจะต้องคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ด้วยเช่นกัน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้พยายามค้นหางานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้ความช่วยเหลือหรือการสอนเสริมแก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทย แต่ไม่พบแต่อย่างใด ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าสาเหตุคงจะเนื่องมาจากความรู้ทางด้านผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยการประยุกต์เอาแนวคิดทางการศึกษาพิเศษยังเป็นเรื่องที่ใหม่ต่อวงการ ดังนั้นจึงจะขอนำเสนอเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเสริมแก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาแม่คือภาษาไทยในซึ่งส่วนใหญ่เป็นระดับประถมศึกษาและทางวิชาเฉพาะในระดับชั้นสูงขึ้นไป เช่น วิชาชีววิทยาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

ในงานค้นคว้าอิสระ จินดา อุ่นทอง (2549, หน้า 35-36) ได้อ้างถึงงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาศาขการศึกษาศาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดังนี้

ดวงใจ วรรณสังข์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย กับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนจิตรลดา จำนวน 6 คน ในภาคเรียนที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2541 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยสูงกว่าเกณฑ์คือ 95.33/82.00 ความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้หลังจากการใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี และสูงกว่าก่อนการสอนด้วยชุดการสอนดังกล่าว

จรีลักษณ์ จีรวินธุ์ (2544) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนเสริม โดยการสอนแบบเล่นปนเรียน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของการสอนซ่อมเสริมแบบเล่นปนเรียน คือ 84.90/ 83.03 และนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนเสริมมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมคิด บุญบูรณ์ (2546) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาศักยภาพด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านตามแบบ ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ทางการอ่านมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยหลังจากการสอนตามแบบสูงขึ้น และมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยก่อนและหลังจากได้รับการสอนอ่านตามแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมศรี อุดลยรัตนพันธ์ (2546) ได้ศึกษาศักยภาพในการเรียนรู้คำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมศิลปะ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะอยู่ในระดับดี และมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์สูงขึ้น

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาศักยภาพในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ผลการวิจัยพบว่าการสอนอ่านเป็นคำมีค่าประสิทธิภาพ 94.44/92.45 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ นอกจากนี้เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถอ่านคำในระดับดี และมีความสามารถอ่านคำหลังการสอนอ่านเป็นคำสูงกว่าก่อนการสอนอ่านเป็นคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรุณญา เชื้อทอง (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาศักยภาพในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บัตรย่อยกรอง ผลการวิจัยพบว่าเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บัตรย่อยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และชุดฝึกการอ่านคำยากโดยใช้บัตรย่อยกรอง มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีประสิทธิภาพ 92.71/82.75

ในงานวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เช่น เนตรนภิส เอกสุวรรณ (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมใน โรงเรียนสันมหาพนวิทยา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

แม่แดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมสร้างความร่วมมือระหว่างครูกับ ผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนประถมศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 7 คน ของ โรงเรียนสันมหาพนวิทยา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่แดง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างได้มาแบบเจาะจง ผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 13 คน ครูประจำชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้การวิจัยประกอบด้วย

1. เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลจากผู้ปกครอง ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ แบบรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครอง แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อ การพัฒนากิจกรรมสร้างความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองและต่อกิจกรรมการพัฒนานักเรียน
2. เครื่องมือสำหรับใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ แบบสัมภาษณ์นักเรียน แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล และแบบฝึก เสริมทักษะภาษาไทย

ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้ปกครองมีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 มีความสนใจการเรียนของ บุตรหลาน เอาใจใส่ดูแลการทำบ้านมากขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในระดับมาก ส่วนนักเรียนมีการพัฒนาการอ่านและ การเขียนสูงขึ้น โดยสามารถอ่าน เขียนคำ และเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามจุดประสงค์การ เรียนรู้ทุกคน นักเรียนชอบการเรียนกลุ่มย่อย และต้องการทำแบบฝึกหัดการอ่าน และเขียนเพิ่มขึ้น

ในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระของ จินดา อุ่นทอง (2549) เรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะ การอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด อุตรดิตถ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการ เรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน เรียนร่วมในจังหวัดอุตรดิตถ์ที่มารับบริการเสริมทักษะการอ่านที่ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด อุตรดิตถ์ จำนวน 5 คน ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบฝึก ทักษะการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เรื่องพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการอ่านคำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน และ แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์และการใช้ค่าทาง สถิติคือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ชั้นประถมปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเมื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนแล้ว สามารถช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านมีพัฒนาการทางการอ่านสูงขึ้น

และในการค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีววิทยา : กรณีเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนร่วมกับเด็กในโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ โดยปรานอม สุวรรณพรหม (2547) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีววิทยาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้องที่ 4 โรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แผนการสอนวิชาชีววิทยา เรื่องอาณาจักรพืช แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่องอาณาจักรพืช แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ เรื่องอาณาจักรพืช แบบสังเกตการทำงานร่วมกับผู้อื่น แบบประเมินการนำเสนอหน้าชั้นเรียน และแบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์คะแนน นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบการบรรยายเป็นความเรียง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้ง 3 คน ที่สอนโดยแผนการสอนเฉพาะบุคคล

1. มีพัฒนาการด้านพุทธิพิสัยสูงขึ้น กล่าวคือผู้เรียนสามารถระบุหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการจำแนกพืชออกเป็นหมวดหมู่ใหญ่และหมวดหมู่ย่อย แล้วสรุปความสำคัญของพืชแต่ละดิวิชั่นที่มีต่อระบบนิเวศและมนุษย์ได้
2. มีพัฒนาการด้านทักษะพิสัยสูงขึ้น ทั้งในด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการนำเสนอหน้าชั้นเรียน
3. มีพัฒนาการด้านจิตพิสัย กล่าวคือ ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจอันพึงประสงค์ ซึ่งประกอบด้วย ความมีเหตุมีผล อยากรู้อยากเห็น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมีระเบียบ สามารถแก้ไขปัญหาได้ มีความร่วมมือตั้งใจทำงาน ตรงต่อเวลา มีความเสียสละ ใช้ทรัพยากรคุ้มค่า

ข้อมูลจากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการช่วยเหลือและการสอนเสริมด้วยวิธีต่าง ๆ กันในประเทศไทย เช่นเดียวกับผลงานวิจัยในต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ของการจัดทำแผนการศึกษาส่วนบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่สูงขึ้นหลังจากการใช้แผนการศึกษารายบุคคลดังกล่าว ตลอดจนปัญหาในการจัดทำ ที่อ้างไว้ในเอกสารของกองวิชาการ สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (2533, หน้า 64-68) ซึ่ง ปรานอม สุวรรณพรหม (2547)

ได้กล่าวถึง เช่น เบอร์น (Burns, 1984) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เมื่อครูนำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลมาใช้และเมื่อไม่นำแผนการศึกษาส่วนบุคคลมาใช้ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นมากเมื่อนำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลมาใช้ และยังพบอีกว่า ตัวแปร 4 ตัวต่อไปนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้แก่ เพศของนักเรียน สภาพความบกพร่องทางร่างกาย ประเภทของชั้นเรียนและบริการที่เกี่ยวข้อง

แพลเคิร์ท (Palkert, 1986) ได้สำรวจทัศนคติของครูในรัฐมินนิโซต้า สหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับปัจจัยที่จะมีผลต่อการจัดการจัดการศึกษาในทศวรรษหน้า โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลการวิจัยให้คำพยากรณ์หลายประการ แต่ที่สำคัญคือ การพยากรณ์เกี่ยวกับแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งขณะนี้นำมาใช้กว้างขวางกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อไปในอนาคตจะถูกนำมาใช้กับเด็กปกติทุกคนด้วย เพราะแผนการศึกษาส่วนบุคคลมีประโยชน์มาก สามารถตอบสนองความต้องการทางการเรียนของเด็กแต่ละคนได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก

ไคเซอร์ (Kyser, 1983) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเวลาที่ครูใช้ไปในการเขียนแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กแต่ละคนในช่วงระยะเวลา 5 ปี ผลการศึกษาพบว่า ในครั้งแรกที่กฎหมายการศึกษาพิเศษในอเมริกาประกาศใช้ และครูทุกคนต้องเขียนแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนนั้น ครูต้องทุ่มเทเวลามากเพื่อกำหนดแผนนี้ แต่หลังจากกฎหมายการศึกษาพิเศษประกาศใช้ไปแล้ว 5 ปี ครูมีประสบการณ์ในการเขียนแผนเฉพาะบุคคลมากขึ้น ทำให้ครูใช้เวลาในการเขียนแผนเฉพาะบุคคลลดลงจากเดิมสองเท่า และยังพบอีกว่าครูใช้เวลาในการกำหนดแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษามากกว่าระดับประถมศึกษา

ในรายงานการวิจัยเรื่องการส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะการอ่านด้วยการสอนเสริม : ผลการวิจัยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาสเปนและไม่ใช้ภาษาสเปน ซึ่งเป็นโครงการวิจัยกลุ่มที่ใช้เวลาในการวิจัยสองปีเต็ม

กุนน์, สมอลคาวสกี, บิ๊กเลน, แบล็ก และ แบลร์ (Gunn B., Smolkowski K., Biglan A., Black C., Blair J., 2005, pp. 66-85) ได้รายงานผลของการสอนเสริมด้านการอ่านให้แก่เด็กนักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่สามหรือเกรดสามในโรงเรียนรัฐบาล ของสหรัฐอเมริกาจำนวน 299 คน โดยเน้นทักษะในการอ่านออก และความคล่องแคล่วในการอ่าน นักเรียนที่ได้รับการคัดกรองมานี้อยู่ในกลุ่มที่เสี่ยงต่อการมีปัญหาในการอ่านและได้รับการวินิจฉัยว่ามีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ แล้วถูกสุ่มแยกออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในฤดู

ใบไม้ร่วงก่อนการสอบเสริมในปีแรกนักเรียนทั้งหมดได้รับการทดสอบความสามารถทางการอ่าน และเมื่อจบการทดลองของปีแรกในฤดูใบไม้ผลิมีการทดสอบทักษะทางการอ่านอีกครั้ง และเมื่อจบการทดลองในปีที่สองก็มีการทดสอบความสามารถในการอ่านอีกครั้ง ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอบเสริมมีความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญมากกว่ากลุ่มควบคุม ไม่ว่าจะเป็นการอ่านคำออก อ่านพยัญชนะได้ และการแยกพยางค์ ความสามารถทางด้านความคล่องแคล่วในการอ่าน คำศัพท์ และความเข้าใจนี้ยังคงทนอยู่ต่อไป สองปีหลังจากที่การทดลองเสร็จสิ้นลงแล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองก็ยังมีพัฒนาการในการอ่านคล่องเป็นอย่างมาก และนักเรียนที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ก็ได้รับประโยชน์หรือมีพัฒนาการในการอ่านจากการสอบเสริมทักษะการอ่านในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง มากกว่ากับหรือมากกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ การศึกษาครั้งนี้เป็นการยืนยันให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการสอบเสริมที่เน้นพัฒนาการของทักษะการอ่านคำออก เพื่อช่วยเหลือเด็กกลุ่มเสี่ยงต่อความล้มเหลวในการอ่านในภาษาที่หนึ่งหรือสอง

งานวิจัยนี้ได้กล่าวมานี้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการสอบเสริมและการใช้แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มเล็กให้แก่ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นความบกพร่องในการเรียนรู้ในด้านภาษาแม่หรือภาษาที่สองหรือวิชาเฉพาะที่นอกเหนือไปจากภาษาคือวิชาชีววิทยา ผู้วิจัยจึงได้สนับสนุนและเสนอแนะให้นักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในวิชาภาษาฝรั่งเศสได้นำเอาเทคนิควิธีการให้ความช่วยเหลือด้วยการสอบเสริมให้แก่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส ในชั้นเรียนที่นักศึกษาฝึกงานสอนอยู่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสจำนวน 2 คน ที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2549 ซึ่งออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ณ โรงเรียนวัด โนทัยพายัพและ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสที่ได้มาจากการคัดเลือกด้วยการคัดกรองของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพเอง ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาขาศิลป์ภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนวัด โนทัยพายัพ จำนวน 2 คน เป็นหญิง 1 คน และชาย 1 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาขาศิลป์ภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 3 คน เป็นผู้หญิงทั้งหมด

เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แบบเสนอ โครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ แผนการสอนรายกลุ่มหรือรายบุคคล บทเรียนและแบบฝึกหัดเสริมแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียน แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมการเรียน บันทึกหลังการสอนแบบบันทึกการนิเทศ และรายงานผลการดำเนินการ โครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการก่อนการดำเนินการวิจัย

1.1 ผู้วิจัยได้ประชุมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส ทันทีหลังจากที่ได้รับการปฐมนิเทศชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยทั่วไป ร่วมกับนักศึกษาวิชาเอกอื่นๆแล้ว ในภาคเช้าของวันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2549 เพื่อชี้แจงเรื่อง

1.1.1 การวางแผนการสอนระยะยาวตลอดทั้งภาคการศึกษาและการทำแผนการสอนระยะสั้นหรือรายชั่วโมงให้แก่นักเรียนในชั้นเรียนปกติในสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส โดยทั่วไปเมื่อนักศึกษาเข้าพบและรายงานตัวต่อทางผู้บริหาร โรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชาต่างประเทศ วิชาภาษาฝรั่งเศสและครูที่เลี้ยงแล้วนักศึกษาก็จะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาของโรงเรียน วัฒนธรรม วิสัยทัศน์ ตลอดจนคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือความคาดหวังที่ทางโรงเรียนหรือชุมชน

ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน หลักสูตรในหมวดวิชาภาษาฝรั่งเศสหรือกระบวนวิชา จำนวนหน่วยกิต และจำนวนคาบและชั้นเรียนที่นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบสอน ซึ่ง ณ ขณะนี้ในสาขาภาษาฝรั่งเศส ในระดับมัธยมศึกษา นักศึกษามักจะได้สอนไม่เกิน 1-2 กระบวนวิชา จำนวน 2-3 หน่วยกิต สอนประมาณ 4-6 คาบต่อสัปดาห์และมักจะเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ เอกสารและสื่อการเรียนการสอนส่วนมากทางโรงเรียนจะใช้แบบเรียน *Fréquence Jeunes* เป็นหลักและทางผู้สอนมักจะค้นหาหรือจัดทำเอกสารการสอนเพิ่มเติมตามความเหมาะสม ในการวางแผนการสอนระยะยาวตลอดทั้งภาคนักศึกษาจะต้องขอปฏิทินโรงเรียนที่ได้กำหนดวันเวลาที่เริ่มต้นการเรียนการสอน วันหยุดเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ในภาคเรียนนั้นไว้ก่อนแล้วจากทางโรงเรียน เพื่อนำมาวางแผนและกำหนดวันเวลาคาบที่จะต้องรับผิดชอบสอนจริง

1.1.2 ความจำเป็น หลักการและเหตุผลของการจัดทำโครงการพิเศษเพื่อเสริมประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ ซึ่งนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องจัดทำเพราะมีชั่วโมงฝึกสอนน้อยเกินไปไม่ครบ 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตามเงื่อนไขของสำนักฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามที่ระบุไว้ในคู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

1.1.3 ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้นักศึกษาจัดทำโครงการสอนเสริมประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเพราะในชั้นเรียนปกติมักจะมีผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสอยู่จำนวนหนึ่ง และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ่นก่อนๆ มักจะจัดทำการสอนเสริมในวันหยุดเสาร์อาทิตย์หรือทำสื่อประกอบการสอนเสริมแต่ไม่บรรลุเป้าหมายด้วยเหตุผลหลายประการดังได้กล่าวไปแล้วในบทที่หนึ่ง อาทิเช่นอาจารย์นิเทศไม่สามารถเดินทางไปนิเทศได้ในวันหยุด การดำเนินการวางแผนจัดเนื้อหาการเรียนการสอนยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควรตั้งแต่การคัดกรองเด็กเข้าโครงการ การจัดทำแผนการสอนที่ยังไม่ตอบสนองความต้องการจำเป็นของเด็ก เป็นต้น

1.1.4 ผู้วิจัยได้ให้ความรู้เรื่องการคัดกรองหรือเลือกเด็กนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสด้วยวิธีดังต่อไปนี้

การสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงความยุ่งยากของเด็กระหว่างการเรียนการสอน
การบันทึกหลังการสอน

การสังเกตและวิเคราะห์ปัญหา ข้อผิดพลาดในแบบฝึกหัด การบ้านของเด็ก
คะแนนสอบหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ในภาคเรียนที่ผ่านมา

ซึ่งต่ำกว่าเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่

การสัมภาษณ์พูดคุยกับครูผู้ที่เคยสอนสอนเด็กคน (กลุ่ม) นี้มาก่อน

คะแนนจากการทดสอบย่อยหรือหลังหน่วยการสอนที่ต่ำกว่าเกณฑ์หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนส่วนใหญ่

การสัมภาษณ์นักเรียนที่มีปัญหาด้วยครูผู้สอนเอง

1.1.5 ปัญหาหรือความยุ่งยากในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสของเด็กอาจจะเกิดขึ้นได้ในหนึ่งหรือหลายมิติของภาษา ได้แก่

ด้านเนื้อหา คือ ศัพท์สำนวน ไวยากรณ์ โครงสร้างภาษา การออกเสียง วัฒนธรรม

ด้านทักษะและการสื่อสาร คือ การฟัง การอ่าน การพูด การเขียน ในการส่งและรับสาร ที่ต้องอาศัยทั้งความเข้าใจและการสื่อความหมายที่มีประสิทธิภาพ

ด้านความคิด ความจำ และวิธีการเรียน เช่น ขาดการทบทวน การจัดระบบความรู้ ความคิด การจัดการกับงานหรือกิจกรรม แบบฝึกหัดที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น

ปัญหาหรือสาเหตุเหล่านี้ผู้สอนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์ออกมาจากข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาจากวิธีการต่างๆดังข้างต้น เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการทำโครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสครั้งนี้

1.1.6 นักศึกษาจะต้องเริ่มสอนพร้อมกับสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน และ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมการคัดกรองผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนภาษาฝรั่งเศสในชั้นเรียนตั้งแต่ต้นภาคการศึกษา เป็นต้นไป และหลังจากที่สอนไปได้ระยะหนึ่งแล้วจะต้องจัดให้มีการทดสอบย่อยหลังการสอนจบหนึ่งหน่วยการสอนไปแล้ว คือ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2549 เกือบทั้งเดือน ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้วิจัยต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการ ณ สถาบันฝึกหัดครูแห่งเมืองมงเปอลิเยร์ ประเทศฝรั่งเศสเป็นเวลาหนึ่งเดือนพอดี

1.1.7 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมแล้วนำมาประกอบการตัดสินใจเลือกคัดกรองนักเรียนเข้าร่วมโครงการเสริมประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมในเนื้อหาและทักษะตามความต้องการจำเป็นของเด็ก

1.1.8 ปรึกษาครูที่เลี้ยงในการวางแผนหรือ โครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส โดยใช้แบบฟอร์มที่กำหนดไว้ในคู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นหลัก (ดูภาคผนวก) แล้วส่งอาจารย์นิเทศหรือผู้วิจัยในต้นเดือนธันวาคม 2549

**2. การวางแผนโครงการพิเศษ: เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่
นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสโดยนักศึกษาวินิจฉัยภาษาฝรั่งเศสและการติดตาม
การวางแผนโครงการโดยอาจารย์นิเทศหรือผู้วิจัย**

2.1 วันที่ 8 และ 12 เดือนธันวาคม 2549 ผู้วิจัยได้เริ่มออกนิเทศเยี่ยมเยียนนักศึกษา
วิชาเอกภาษาฝรั่งเศสที่โรงเรียนวัด โนนทัยพาศและ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตามลำดับ
เป็นครั้งแรกโดยเข้าไปนิเทศในชั้นเรียนปกติก่อน แล้วหลังจากนั้นในช่วงการให้คำปรึกษาหารือ
หลังการสอน จึงได้ติดตามเรื่องการจัดทำแผนหรือโครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ปรากฏว่านักศึกษายังไม่ได้เขียนโครงการหรือพิมพ์ออกมาเป็น
ลายลักษณ์อักษรแต่บอกกับผู้วิจัยว่าได้จำนวนนักเรียนและหัวข้อโครงการแล้ว แต่ยังไม่ได้ปรึกษา
ครูพี่เลี้ยง และไม่รู้ว่าจะเขียนอย่างไร ซึ่งอันที่จริงนักศึกษาได้รับคำชี้แจงและคำแนะนำจากผู้วิจัย
ตั้งแต่การประชุมนิเทศเมื่อวันที่ 20 ตุลาคมแล้วว่าให้ใช้แบบฟอร์มในการเขียนโครงการในคู่มือการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพเป็นหลัก ผู้วิจัยจึงต้องกำหนดวันเวลาให้นักศึกษาเขียนโครงการออกมาแล้ว
เอามาส่งอาจารย์นิเทศคือผู้วิจัย หลังจากที่ได้นำไปปรึกษาครูพี่เลี้ยงแล้ว

2.2 วันที่ 18 ธันวาคม 2549 นักศึกษาได้เอาโครงการมาส่ง ผู้วิจัยจึงได้ตรวจสอบและ
พบว่าในภาพรวมโครงการหรือแผนการดำเนินงานใช้ได้ แต่ยังคงเพิ่มเติมแก้ไขอีกหลายประเด็น
ซึ่งผู้วิจัยจะได้อธิบายในรายละเอียดในช่วงการพบปะกับอาจารย์นิเทศคือผู้วิจัยที่คณะศึกษาศาสตร์
ครั้งที่สองในศุกร์เย็นวันที่ 22 ธันวาคม 2549

2.3 วันที่ 22 ธันวาคม 2549 หลังจากที่อาจารย์นิเทศคือผู้วิจัยได้แจ้งข่าวเรื่องการจะมา
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชาวฝรั่งเศสจากสถาบันฝึกหัดครูแห่งเมืองมงเปอลิเยร์ จำนวน
1 คนเป็นเวลา 3 สัปดาห์ในเดือนกุมภาพันธ์ 2550 ซึ่งจะเป็นโอกาสที่นักศึกษาจะได้ฝึกฝนภาษา
ฝรั่งเศสกับเจ้าของภาษาและได้ทำงานร่วมกัน และเรื่องประเด็นปัญหาและการแก้ไขเกี่ยวกับการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพในชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสปกติแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ชี้แจงข้อบกพร่องที่นักศึกษา
จะต้องเพิ่มเติมให้ชัดเจนในการเขียนโครงการพิเศษ ซึ่งสรุปได้ดังนี้ (ดูต้นฉบับในภาคผนวก ง)

จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ.....คน ได้มาด้วยวิธี.....
เนื้อหาหรือทักษะที่จะสอนเสริมได้แก่.....
วัน/เวลาในการดำเนินการเรียนการสอนเสริม.....
วันเวลาที่เริ่มและสิ้นสุดโครงการ.....
ดำเนินการสอนหรือฝึกโดยใช้วิธี/สื่อประกอบการเรียนการสอน.....
วิธีการวัดและประเมินผล.....

2.4 วันที่ 5 มกราคม 2550 ในตอนเช้าได้ไปนิเทศห้องเรียนปกติของโรงเรียนสาธิต และในตอนบ่ายนักศึกษาได้นำเอาโครงการที่ได้แก้ไขแล้วมาให้ผู้วิจัยได้ตรวจอีกครั้ง เป็นแผนหรือโครงการที่ละเอียดมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้บอกให้นักศึกษาเริ่มทำแผนการสอนรายวันพร้อมกับเตรียมทำแบบฝึกหัด สื่อประกอบการสอนโดยที่ปรึกษาอาจารย์ที่เลี้ยงและลงมือสอนเสริมได้แล้ว นักศึกษาได้กำหนดระยะเวลา จำนวนคาบเนื้อหาในการดำเนินการสอนเสริมดังนี้

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งต่อไปนี้ในรายงานผลการดำเนินงานเพื่อความเหมาะสมต่อไปนี้ผู้วิจัยจะใช้คำว่า โรงเรียนที่ 1 แทน ระหว่างวันที่ 10 มกราคม – 1 มีนาคม 2550 สอนจำนวน 2 คาบต่อสัปดาห์ เพื่อฝึกทักษะด้านการอ่านออกเสียงสระและพยัญชนะที่เป็นปัญหาค้างนี้

สัปดาห์ที่	วันที่	เนื้อหา/เสียง
1	10 มค.50	[i] [u] [y]
	11 มค.50	[e] [ε]
2	17 มค.50	[o] [ɔ]
	18 มค.50	[φ] [α]
3	24 มค.50	[a] [ɑ]
	25 มค.50	E muet
4	31 มค.50	[ɕ] [ɲ] [ʃ] [ɔ̃]
	1 กพ.50	[j] [ch] [g] [k]
5	7 กพ.50	[pr] [dr] [tr]
	8 กพ.50	[gr] [br] [cr]
6	14 กพ.50	Liaison et enchainement
	15 กพ.50	“On répète quand ?”
7	21 กพ.50	la chanson “ Je m’appelle Élène”
	22 กพ.50	“Nous, on est libre”.
8	28 กพ.50	La chanson “Ça fait rire les oiseaux”
	1 มีค.50	“Qu’est-ce qu’on fait ?”

โรงเรียนวัดโนนทัยพ้าย (โรงเรียนที่ 2) จำนวน 2 คาบต่อสัปดาห์ ระยะเวลาทั้งหมด 5 สัปดาห์ จำนวนทั้งหมด 10 คาบ โดยมีเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ดังนี้

L'heure	จำนวน 2 คาบ
L'impératif	จำนวน 2 คาบ
Le futur proche	จำนวน 1 คาบ
COD COI	จำนวน 4 คาบ
Le passé récent	จำนวน 1 คาบ

3. การดำเนินการโครงการพิเศษ: การเสริมทักษะประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส

นักศึกษาได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเสริมทักษะและเนื้อหาตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียนที่มีความยุ่งยากในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสดังที่ได้เสนอโครงการไว้ในข้อ 2 แต่ก็มีปัญหาและอุปสรรคอยู่หลายประการที่ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผน โดยเฉพาะเรื่องเวลา สถานที่ในการสอนเสริมที่ต้องเปลี่ยนแปลงอยู่บ่อยตามเหตุการณ์เฉพาะกิจของบริบทในห้องเรียนปกติและของโรงเรียนซึ่งยังมีกิจกรรมอื่นที่นักเรียนในโครงการต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย

4. การนิเทศและติดตามการดำเนินการโครงการโดยอาจารย์นิเทศหรือผู้วิจัย

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์นิเทศประจำโครงการนี้ได้ออกไปนิเทศเพื่อติดตามการดำเนินงานและให้คำปรึกษาหารือแก่นักศึกษาระหว่างการดำเนินโครงการพิเศษด้วยการสอนเสริมแก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสดังนี้

ครั้งที่ 1 วันที่ 9 มกราคม 2550 เวลา 13.00-15.00 น. ณ โรงเรียนวัดโนนทัยพ้าย

ครั้งที่ 2 วันที่ 11 มกราคม 2550 เวลา 11.00-13.00 น. ณ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ครั้งที่ 3 วันที่ 30 มกราคม เวลา 13.00-15.00 น. ที่โรงเรียนวัดโนนทัยพ้าย

ครั้งที่ 4 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 16.30-17.35 น. ระหว่างการประชุมเพื่อพบกับอาจารย์นิเทศสาขาวิชาเอกฝรั่งเศส ที่คณะศึกษาศาสตร์โดยใช้สถานที่คือห้องภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ครั้งที่ 5 วันที่ 12 มีนาคม 2550 ได้ให้นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตอบแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับโครงการอย่างไม่เป็นทางการและนัดหมายให้นักศึกษาส่งรายงานการดำเนินการ โครงการเมื่อจัดการสอบและรายงานผลการเรียนการสอนประจำภาคเรียนในชั้นเรียนปกติแก่ทางโรงเรียนแล้ว

5. รายงานผลการดำเนินงานโครงการพิเศษ: เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์

ปลายเดือนมีนาคม 2550 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งสองคนได้ส่งรายงานผลการดำเนินการ โครงการพิเศษด้วยการสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสให้แก่อาจารย์นิเทศประจำโครงการหรือผู้วิจัยคนละ 1 ชุด หลังจากที่ได้จัดส่งเกรดและคะแนนสอบไล่ประจำภาคเรียนของนักเรียนในชั้นเรียนปกติทั้งหมดให้แก่ทางโรงเรียนที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเรียบร้อยแล้ว และหลังจากที่ได้จัดส่งแผนการสอนเล่มใหญ่รวมคาบทั้งหมดที่ได้สอนไปในห้องเรียนปกติแก่อาจารย์นิเทศรวมของสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสคณะศึกษาศาสตร์แล้ว

6. ประเมินผลการดำเนินโครงการและวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานผลการดำเนินงานโครงการของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งสองโรงเรียน

ผู้วิจัยได้ประเมินผลการดำเนินงาน ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมไว้ด้วยตนเองและที่นักศึกษาได้รายงานผลการดำเนินโครงการ ด้วยการแจกน้ำหนักความถี่ บรรยายและสรุปประกอบตาราง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการดำเนินงาน โครงการพิเศษ เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสในชั้นเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ผู้วิจัยขอรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบการบรรยายสรุปดังต่อไปนี้

1. ภาพรวมของการดำเนินงาน โครงการพิเศษด้วยการสอนเสริมแก่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส โดยนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส
2. บันทึกหลังการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียนที่ 1
3. คะแนนและพัฒนาการของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสก่อนและหลังการเรียนการสอนเสริมในโรงเรียนที่ 1
4. พฤติกรรมและระดับคะแนนในการอ่านรายคาบระหว่างการเรียนเสริมของนักเรียนโรงเรียนที่ 1
5. คะแนนและเกรดในการสอบประจำภาคเรียนที่ 1 และ 2 ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนที่ 2

ตาราง 1 ภาพรวมในการดำเนินงาน โครงการพิเศษ: เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส

จำนวน	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2
นักเรียน	3	2
คาบ	7	7
แผนการสอนเฉพาะกลุ่มเล็ก	7	4
แบบฝึกหัด	7	7
บันทึกหลังการสอน	7	-
แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	7	-
แบบทดสอบก่อน-หลังการเรียน	7	-
สอบย่อยประจำหน่วยการเรียน	5	4

ตาราง 1 แสดงว่าในโรงเรียนที่หนึ่งมีจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วม โครงการพิเศษ 3 คน และในโรงเรียนที่ 2 จำนวน 2 คน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งสองโรงเรียนได้สอนเสริมตลอดโครงการ 7 คาบ โดยที่มีแผนการสอนเฉพาะกลุ่มเล็กครบทั้ง 7 คาบในโรงเรียนที่ 1 และ 4 แผนในโรงเรียนที่ 2 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพของทั้งสองโรงเรียนได้จัดทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ฝึกเนื้อหาไวยากรณ์หรือทักษะการอ่านออกเสียงครบทุกคาบ การสอนในโรงเรียนที่ 1 นักศึกษาได้ทำบันทึกหลังการสอนทุกครั้งและสังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนทุกครั้งด้วย นอกจากนั้นก่อนและหลังการสอนทุกคาบ นักศึกษาในโรงเรียนที่ 1 ยังได้จัดให้มีการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงของเด็กด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกันด้วย และเมื่อสอนทุกหน่วยการสอนในห้องเรียนเรียนรวมปกติจบแล้ว นักศึกษาทั้งสองโรงเรียนได้จัดให้มีการสอบย่อยหลังทุกหน่วย คือ 5 และ 4 หน่วยการสอนตามลำดับ

2. บันทึกหลังการสอนของนักศึกษาโรงเรียนที่ 1

คาบที่ 1 10 มค. 2550 เวลา 8.15-9.05 น. (เปลี่ยนเป็น 10.15-11.00 น.) การอ่านออกเสียง iy u

วันนี้เป็นวันแรกของการเรียนนักเรียนตื่นตื่นกับการเรียนออกเสียงมาก อ่านตลอดเลย โดยเฉพาะเสียง u ซึ่งเป็นคำพ้องเสียง นักเรียนก็อ่านไปด้วยหัวเราะไป

คาบที่ 2 11 มค. 50 เวลา 8.15-9.05 น. การอ่านออกเสียง e

วันนี้นักเรียนคนที่ 2 มาเรียนคนเดียว เพื่อนอีกสองคนไม่ได้มาด้วย คนที่เป็นไข้นอนอยู่ห้องพยาบาล คนที่ 3 ไปซ้อมเต้นก็เลยเบียดห่างกว่าปกติ ตอนแรกนักเรียน แยกความแตกต่างของเสียงไม่ได้ แต่พอฟังไปสักกระยะหนึ่งก็สามารถบอกความแตกต่างได้

คาบที่ 3 17 มค. 50 เวลา 8.15-9.05 น. การอ่านออกเสียง o

สองเสียงนี้มีความคล้ายกันมาก นักเรียนยังอยู่ว่าเมื่อไรควรจะออกเสียงไหนนักเรียนถามว่ามันไม่เหมือนกันหรือ ก็เลยถามสองคนที่เหลือบางที่อาจจะรู้ ปรากฏว่านักเรียนคนที่ 2 ตอบได้และอธิบายให้เพื่อนฟัง

คาบที่ 4 18 มค. 50 8.15-9.05 น. การอ่านออกเสียง

นักเรียนมาสายไป 10 นาที เนื่องจากมีประชุมรุ่น นักเรียนคนที่ 3 ไม่ได้มาเรียนเพราะไปซ้อมการแสดงงาน Satit Singing Contest นักเรียนตั้งใจเรียนดีเพราะเสียงนี้ค่อนข้างยาก นักเรียน 2 ออกเสียงได้ดีแต่ นักเรียนคนที่ 1 ยังออกเสียงแรกไม่ค่อยได้ อาจจะเพราะเป็นหวัดคัดจมูก ช่วงสรุป นักเรียนสรุปได้ถูกต้องแต่ทำไมยังทำแบบทดสอบหลังสอนได้คะแนนน้อยไม่รู้

คาบที่ 5 24 มค. 50 เวลา 15.45-16.35 น. การอ่านออกเสียง a

สองเสียงนี้ยากมากสำหรับนักเรียนเพราะเสียงจะคล้ายๆ กัน แทบจะไม่มีข้อแตกต่าง แต่ก็มีข้อสังเกตให้รู้ว่าแต่ละเสียงออกเสียงอย่างไรซึ่งนักเรียนสามารถบอกได้จากตัวอย่างที่ให้นักเรียนคนที่ 2 เป็นคนสรุปกฎทั้งหมดให้เพื่อนฟังอีกรอบเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

คาบที่ 6 25 มค. 50 เวลา 8.15-9.05 น. เรื่อง E-muet

เรื่องนี้ค่อนข้างยาก นักเรียนยังแยกไม่ได้ว่าตัวไหนคือ E-muet ออกเสียงหรือไม่ออกเสียงตอนไหน ยังคงออกเสียงทุกคำเหมือนเดิมจะมีเป็นบางคำเท่านั้นไม่ยอมออกเสียง

คาบที่ 7 14 กพ.50 เวลา 15.45-16.35 น. เสียงสระ

วันนี้เรียนค่อนข้างเยอะ เพราะมี 4 เสียงแต่ไม่ค่อยยากเหมือนที่ผ่านๆ มา ทั้งสามคนสามารถบอกได้ว่าแต่ละเสียงออกเสียงได้อย่างไรและบอกข้อแตกต่างได้

ตาราง 2 แสดงคะแนนและพัฒนาการของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ก่อนและหลังการเรียนเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนที่ 1

เรื่อง	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อน/หลังเรียน		
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
i/u/y	25	20/23	24/25	18/19
e/ɛ	24	-	18/22	-
o/ɔ	30	17/30	29/30	29/30
ø/œ	20	8/13	9/16	-
a/a	21	18/14	20/18	20.15/21
E-muet	30	9.5/20.5	10.5/22	14.5/21.5
ɛ̃/ɛ̃/œ̃/œ̃	28	-	25/26	24/26

ตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าหลังจากการเรียนเสริมเรื่องทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนในโรงเรียนที่ 1 ด้วยแผนการสอนเฉพาะกลุ่ม นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการอ่านออกเสียง กล่าวคือคะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงหลังการเรียนเสริมสูงขึ้นมากกว่าก่อนการสอนเสริมเกือบทุกแผน ยกเว้นแผนหรือคาบที่ 5 นักเรียนคนที่ 3 คนเดียวที่มีคะแนนสูงขึ้น

ตาราง 3 พฤติกรรมการอ่านและ ระดับคะแนนระหว่างการเรียนทุกคาบของนักเรียน โรงเรียนที่ 1

รายการ	คาบ 1/2/3/4/5/6/7		
	นร. คนที่ 1	นร.คนที่ 2	นร.คนที่ 3
ตั้งใจในการอ่าน			
แบบกลุ่ม	2/-/2/2/2/2/-	2/2/2/2/2/2/2	2/-/2/- /2/2/2
แบบเดี่ยว	2/-/2/2/2/2/-	2/ 2/2/2/2/2/2	2/-/2/-/2/2/2
อ่านถูกต้อง	1/-/1/1/1/1/-	1/1/1/1/1/1/1	1/-/1/-/1/1/1
อ่านคล่องแคล่ว	0/-/1/0/1/1/-	1/1/1/1/1/1/2	0/-/1/-/1/1/2

เกณฑ์การให้คะแนน 2 = มีมาก 1 = มีบ้าง / ปานกลาง 0 = ไม่มี

ตาราง 3 แสดงว่านักเรียนคนที่ 2 มีพฤติกรรมการตั้งใจในการอ่านทั้งแบบกลุ่มและเดี่ยวครบทั้ง7คาบในระดับมาก นักเรียนคนที่ 1 และ 3 แสดงพฤติกรรมการตั้งใจในการอ่านในระดับมากทั้งกลุ่มและเดี่ยวทั้ง 5 คาบที่เข้าเรียนแต่อีก 2 ครั้งขาดเรียนเท่ากัน พฤติกรรมการอ่านถูกต้องและอ่านคล่องแคล่วนักเรียนคนที่2 อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกคาบยกเว้นคาบที่7 อยู่ในระดับมาก นักเรียนคนที่ 3 มีระดับพฤติกรรมการอ่านถูกต้องอยู่ในระดับปานกลางทุกคาบที่เข้าเรียนและอ่านคล่องระดับมาก 1 ครั้ง ไม่มีเลยหรือ 0 1 ครั้งและปานกลางสามครั้ง นักเรียนคนที่ 1 อ่านได้ถูกต้องระดับปานกลางทุกคาบที่เข้าเรียนและอ่านคล่องแคล่วอยู่ในระดับปานกลาง 3 ครั้ง และไม่มีความคล่องเลย 2 ครั้ง

ตาราง 4 คะแนนและเกรดในการสอบประจำภาคเรียนที่ 1 และ 2 ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพิเศษในโรงเรียนที่ 2

นักเรียนคนที่	ภาคเรียนที่	คะแนน	เกรด
1	½	54/56	1/1.5
2	½	55/52	1/1

ตารางนี้แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนคนที่1 ในภาคเรียนที่ 2 ดีขึ้นกว่าภาคเรียนที่ 1 ทั้งคะแนนและเกรดที่ได้รับคือ คะแนนสูงขึ้น 2 คะแนนและเกรดสูงขึ้นมา .5 แต่นักเรียนคนที่ 2 เกรดที่ได้รับยังคงเดิมคือเกรด 1 แต่คะแนนลดลงไป 3 คะแนน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการดำเนินงาน โครงการพิเศษ: เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสในภาคเรียนที่สองปีการศึกษา 2549 ด้วยการสอนเสริมให้แก่แก่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมี ประชากรประกอบด้วยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพศหญิงจำนวน 2 คน ที่ได้ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชา058499 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ ในภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา2549 และกำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพอยู่ใน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการคัดเลือกโดยการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง และ จากคะแนน ผลการสอบจากภาคเรียนและหน่วยการเรียนที่ผ่านมา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายศิลป์ ภาษาฝรั่งเศส เป็นนักเรียนหญิงทั้ง 3 คน และชาย 1 หญิง 1 ในทั้งสองโรงเรียนตามลำดับ

เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยการประชุมสัมมนา นักศึกษาเพื่อชี้แจง อธิบายหลักการเหตุผลของการจัดทำโครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมแก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศส หลักและ วิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ การวางแผนการสอนเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มเล็ก บทเรียน แบบฝึกหัด แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมการเรียน บันทึกหลังการสอน แบบทดสอบก่อน และหลังการสอน การนิเทศติดตามการดำเนินโครงการเพื่อให้คำแนะนำแก่นักศึกษา การรายงาน ผลการดำเนินงาน โครงการ โดยนักศึกษาและการประเมินผลการดำเนินงาน โครงการ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ด้านนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

1. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งสอง โรงเรียนได้ดำเนินการ โครงการพิเศษเพื่อ เสริมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่แก่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษา ฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปตามกรอบการดำเนินการ โครงการพิเศษของสำนักฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ กล่าวคือตั้งแต่การวางแผนตามแบบเสนอโครงการ การแก้ไขปรับปรุง โครงการ การดำเนินการโครงการ การได้รับการนิเทศ คำแนะนำในระหว่างการติดตามการ

ดำเนินงานจากอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยง และมีการรายงานผลการดำเนินงานโครงการ และการประเมินผลการดำเนินโครงการ

2. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้ดำเนินโครงการ โดยใช้หลักและแนวคิดทางการศึกษาพิเศษที่ผู้วิจัยได้ให้คำแนะนำไว้ ตั้งแต่ขั้นเตรียมการวางแผนโครงการ โดยการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการจากข้อมูลที่หลากหลาย การเตรียมทำแผนการสอนรายบุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม และสื่อคือบทเรียนหรือแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของเด็ก โดยเฉพาะในโรงเรียนที่ 1 นักศึกษาได้ดำเนินการอย่างครบถ้วน รวมทั้งในระหว่างการสอนเสริมมีการสังเกตและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในทุกคาบ มีการบันทึกหลังการสอน และมีการรายงานผลการดำเนินการโครงการทั้งสองโรงเรียนเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการ และในโรงเรียนที่ 1 นักศึกษาได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการเรียนทุกคาบด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน ทำให้การรายงานพัฒนาการการอ่านออกเสียงของนักเรียนมีความชัดเจนและมีหลักฐานมาก

3. จำนวนคาบและระยะเวลาในการดำเนินการสอนเสริมที่นักศึกษาได้ปฏิบัติไปจริงนั้น ทั้งสองคนได้ทำน้อยกว่าที่ได้เสนอไว้ในแผนของโครงการแต่แรก คือ 7/16 คาบในโรงเรียนที่ 1 และ 7/10 คาบในโรงเรียนที่ 2 ตามลำดับ และคาบละ 50 นาทีทุกสัปดาห์ ตลอดระยะเวลาหนึ่งเดือนครึ่ง ทั้งนี้เพราะในชั้นเรียนปกติและในโรงเรียนทั้งสองแห่งได้เพิ่มกิจกรรมพิเศษเฉพาะกิจซ้อนขึ้นมาหลายอย่างที่ทำให้นักเรียนต้องไปร่วมกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน จึงไม่สามารถมาเข้าเรียนเสริมวิชาภาษาฝรั่งเศสได้ ซึ่งเป็นผลให้จำนวนครั้งในการนิเทศเพื่อให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยอาจารย์นิเทศหรือผู้วิจัยต้องน้อยลงด้วย

4. ผลการดำเนินการโครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งสองโรงเรียนในครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทั้งทางด้านความคิดความเข้าใจ ทักษะ และจิตพิสัยของนักศึกษาในการดำเนินโครงการนี้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะนักศึกษาในโรงเรียนที่ 1 แสดงพัฒนาการและผลการดำเนินงานที่ชัดเจนและหลากหลายกว่านักศึกษาในโรงเรียนที่ 2

ด้านนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมทักษะการอ่านออกเสียงในโรงเรียนที่ 1 มีพัฒนาการดีขึ้นทั้ง 3 คน จากการประเมินด้วยแบบทดสอบการอ่านออกเสียงก่อนและหลังการเรียนเสริมทุกบทชุดเดียวกัน

2. นักเรียนในโรงเรียนที่ 2 มีผลการเรียนในวิชาภาษาฝรั่งเศสประจำภาคเรียนที่ 2 ดีขึ้น 1 คนและอีก 1 คนมีคะแนนเท่าเดิม และมีการสอบเนื้อหาไวยากรณ์ที่ได้เรียนรู้จากการสอนเสริมปรากฏอยู่ในการสอบด้วย ส่วนในโรงเรียนที่ 1 ผลการสอบปลายภาคของนักเรียนคนที่ 1 คะแนน

ดีขึ้น คือจากเกรด 3 ในภาคเรียนก่อนเพิ่มเป็น 3.5 คนที่ 2 จาก 3.5 ลดลง เป็น 3 และคนที่ 3 ได้เกรด 3 เท่าเดิม ในการสอบปลายภาคเรียนไม่มีการสอบอ่านออกเสียง จึงไม่มีการแสดงผลด้านนี้ไว้อย่างชัดเจน

3. จากการสังเกตห้องเรียนการเรียนการสอนเสริมและการสัมภาษณ์นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทั้งสองโรงเรียนโดยผู้วิจัย พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพิเศษทั้งสองโรงเรียนมีความพอใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ นักเรียนให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน มีความตั้งใจกระตือรือร้นในการเรียน มีความกล้าที่จะซักถามสิ่งที่ตนไม่เข้าใจกับครูผู้สอนมากกว่าในห้องเรียนปกติ มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันระหว่างครูและนักเรียน และในห้องเรียนปกติหลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้แล้วนักศึกษานี้ในโรงเรียนที่ 1 รายงานว่านักเรียน มีความกล้าและมั่นใจในการอ่านออกเสียง การพูดมากขึ้นและในโรงเรียนที่ 2 นักเรียนกล้าแสดงออก เสนอความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้นเล็กน้อย

4. จากบันทึกหลังการสอนของนักศึกษาจะเห็นว่านักเรียนจะมีความสามารถในการสังเกตและแยกแยะหน่วยเสียงสระที่มีความคล้ายคลึงกันได้ในช่วงการสรุปด้วยการตอบคำถามนำของครูหรือของเพื่อนที่มีปัญหาด้วยกัน

5. ระดับความสามารถในการอ่านถูกต้องของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางจากการสังเกตพฤติกรรมและประเมินการอ่านในทุกคาบ โดยนักศึกษาและการอ่านคล่องแคล่วมีแต่นักเรียนคนที่ 2 ที่ความสามารถอยู่ในระดับปานกลางทุกคาบส่วนอีกสองคนความสามารถในขั้นนี้ยังมีไม่ครบทุกคาบที่เข้าเรียน

6. นักเรียนในโรงเรียนที่ 2 ตอบผู้วิจัยว่าโครงการนี้มีส่วนทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ส่วนนักเรียนในโรงเรียนที่ 1 ไม่เห็นว่าโครงการเสริมทักษะการอ่านออกเสียงได้ช่วยให้ผลการสอบประจำภาคเรียนดีขึ้นเพราะไม่มีการสอบทักษะนี้ในการสอบปลายภาค นักเรียนกลุ่มนี้อยากให้เป็นการสอนเสริมหรือทบทวนเนื้อหาทางไวยากรณ์และศัพท์สำนวนมากกว่าเหมือนภาคเรียนที่ผ่านมา นักเรียนได้มีโอกาสเรียนเสริมกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ่นก่อนซึ่งได้สอนเสริมด้านนี้และมีส่วนทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

7. ทั้งนักเรียนและนักศึกษาชั้นต้นว่าโครงการพิเศษเพื่อเสริมทักษะประสบการณ์วิชาชีพด้วยการสอนเสริมให้แก่นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสมีประโยชน์ควรจะทำต่อไป

อภิปรายผล

ด้วยข้อสรุปผลการวิจัยข้างต้นสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การดำเนินงาน โครงการพิเศษเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ โดยนักศึกษาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสคณะศึกษาศาสตร์ด้วยการสอนเสริมให้แก่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสด้านเนื้อหาไวยากรณ์และการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงครั้งนี้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับจากอดีตที่ผ่านมาอาจารย์นิเทศสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส มักจะได้รับแต่แผนของโครงการ แบบฝึกหัดหรือสื่อในตอนท้ายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเท่านั้น แต่ในการดำเนินงานครั้งนี้อาจารย์นิเทศสาขาวิชาฝรั่งเศสผู้ดูแลโครงการนี้คือผู้วิจัย ได้พบว่านักศึกษาได้ปฏิบัติการทุกอย่างตั้งแต่ต้นจนจบสิ้นการสอนในภาคเรียนนี้พร้อมเอกสารหลักฐานแผนการสอนเฉพาะกลุ่ม รายงานผลการดำเนินการโครงการ บันทึกการสอน การนิเทศ มีการสอนเสริมในกลุ่มเล็กหรือรายบุคคลจริง ทั้งนี้เพราะในครั้งนี้นักศึกษาได้รับการเตรียมความพร้อมตั้งแต่แรก มีการทำงานอย่างเป็นระบบจนถึงช่วงดำเนินการก็มีการนิเทศติดตามการดำเนินงาน โดยอาจารย์นิเทศของ โครงการที่เสียสละเวลาเพื่อเพิ่มจากหน้าที่ปกติในการนิเทศ ห้องเรียนปกติเพื่อไปสังเกตการสอนเสริมให้คำปรึกษาจนเสร็จสิ้นการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม ในโรงเรียนที่ 1 นักศึกษาสามารถดำเนินการด้วยเครื่องมือและวิธีการที่ละเอียดและเป็นไปตามขั้นตอนของการศึกษาพิเศษ เหมือนกับการทำวิจัยเชิงคุณภาพและเป็นระบบมากกว่าการทำงานของนักศึกษาในโรงเรียนที่ 2 ความใกล้ชิดของสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่ 1 กับคณะศึกษาศาสตร์ที่อาจารย์นิเทศทำงานประจำอยู่ ทำให้นักศึกษาและอาจารย์นิเทศมีโอกาสพบกันอย่างไม่เป็นทางการได้บ่อย ประกอบกับการรับรู้และความมุ่งมั่นของนักศึกษาเองด้วย

อย่างไรก็ตามด้วยข้อเท็จจริงที่ว่านักศึกษารุ่นนี้ยังไม่ได้เรียนวิชาการวิจัยในชั้นเรียนและวิชาการศึกษาพิเศษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรวิชาแกนสาขาศึกษาศาสตร์ ผู้วิจัยจึงไม่ได้เข้มงวดเชิงวิธีการวิจัยกับการดำเนินการของนักศึกษาในโครงการพิเศษครั้งนี้มากนัก ประกอบกับปณิธานของโครงการเสริมประสบการณ์วิชาชีพของสำนักฝึกประสบการณ์วิชาชีพของคณะศึกษาศาสตร์ก็ไม่ได้ระบุเรื่องนี้ไว้เช่นกัน นักศึกษาเองตั้งแต่ในตอนต้นของโครงการเมื่อได้รับทราบว่าจะต้องทำโครงการนี้ซึ่งมีลักษณะเหมือนงานวิจัยชิ้นเล็กๆ ก็มีความรู้สึกต่อต้าน และรู้สึกว่าจะคงยาก ไม่เป็นการยุติธรรมที่พวกตนต้องมาทำงานระดับนี้แทนการฝึกสอนปกติเหมือนนักศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ

ผู้วิจัยเชื่อว่าการดำเนินการ โครงการพิเศษด้วยการสอนเสริมนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้คงจะได้ผลดีกว่านี้ในอนาคตด้านนักศึกษารุ่นใหม่ในหลักสูตร 5 ปีที่มีการเรียนการสอนวิชาการศึกษาพิเศษและการวิจัยในชั้นเรียนเป็นวิชาบังคับเรียนและบังคับการวิจัยในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพถึงสองภาคการศึกษา

2. ระยะเวลาที่กระชั้นและสั้นเกินไป ในการให้ความรู้และหลักการทางด้านการศึกษาพิเศษและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะการเก็บข้อมูล สร้างเครื่องมืออย่างหลากหลาย ที่ผู้วิจัยได้ให้แก่ศึกษาก่อนหรือระหว่างการดำเนิน โครงการขอมทำให้นักศึกษาไม่มีเวลาเพียงพอแก่การคิดตรอง หรือทบทวนเครื่องมือและวิธีการดำเนินการ ได้อย่างถูกต้อง และความรู้เหล่านี้ก็เป็นของใหม่สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีรุ่นนี้ด้วย อาจารย์นิเทศก็มีเวลาในการตรวจสอบข้อบกพร่องของเครื่องมือและวิธีการน้อยตามไปด้วยเช่นกัน

3. จำนวนคาบในการดำเนินการ โครงการพิเศษด้วยการสอนเสริม ให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ครั้งนี้ นักศึกษาสามารถดำเนินการ ได้เพียงสัปดาห์ละประมาณ 2 คาบต่อสัปดาห์ รวมกับจำนวนคาบที่สอน 6 คาบต่อสัปดาห์ในห้องเรียนปกติ เป็น 8 คาบต่อสัปดาห์ ดำเนินการสอนประมาณหนึ่งเดือนครึ่ง ในช่วงเดือนมกราคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์ หรือครบ 12 คาบต่อสัปดาห์ของทางสำนักฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ได้ระบุไว้ในคู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทั้งนี้ นักศึกษาตระหนักในข้อเท็จจริงข้อนี้ดีจึงได้กำหนดไว้ในแผนการดำเนินงานไว้มากกว่านี้ แต่เมื่อดำเนินการ ไปนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการต้องไปเข้าร่วมทำกิจกรรมเฉพาะกิจที่ทางผู้สอนวิชาอื่น ๆ ในห้องเรียนปกติทั้งชั้นต้องทำเพิ่ม เช่น การสอบซ่อมวิชาคณิตศาสตร์ การทำงานกลุ่มเพื่อบูรณาการวิชาศิลปะกับวิชาอื่น ๆ การเตรียมความพร้อมเพื่อการเป็นสถานนักเรียนในปีการศึกษาหน้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนที่ 1 ซึ่งเรื่องนี้ก็ทำให้ทั้งนักศึกษาและอาจารย์นิเทศผู้ดูแล โครงการวิตกเป็นอันมากถึงประสิทธิผลของการจัดทำโครงการนี้ภายในระยะเวลาที่จำกัดเช่นนี้

4. ถึงแม้จะมีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ในการเรียนการสอนเสริม โดยเฉพาะในโรงเรียนที่ 2 แต่พัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนก็ดีขึ้น รวมทั้งด้านจิตพิสัยและทักษะพิสัย กล่าวคือนักเรียนสามารถอ่านออกเสียง พูดได้ถูกต้อง และคล่องแคล่วมากกว่าเดิม นักเรียนมีความกล้า ความมั่นใจที่จะพูด อ่านออกเสียงในโรงเรียนที่ 1 กล้าซักถามผู้สอนทั้งในห้องเรียนเสริมและห้องเรียนปกติมากขึ้น มีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในห้องเรียนปกติมากขึ้นหลังจากที่ได้เรียนเสริม ไปแล้ว ข้อเท็จจริงนี้ยืนยันในประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสอนเสริม ให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้วยการใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มเล็กอีกครั้งหนึ่ง ดังรายงานผลการวิจัยด้วยการสอนเสริมในภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่

ในระดับประถมศึกษาหรือวิชาเฉพาะเช่นชีววิทยาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 เกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่าการสอนเสริมในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ 2 อย่างภาษาฝรั่งเศสสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาเหล่านี้ก็ตาม และถึงแม้ว่าเวลาในการสอนเสริมจะไม่นานนัก ก็ยังส่งผลในทางที่ดีแก่ผู้เรียนและนักศึกษาเองด้วย และยังเป็นการขยายขอบเขตระดับพัฒนาการหรือการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้วยความช่วยเหลือของครูผู้สอนและสื่อที่ได้รับการปรับ เนื้อหาวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนแล้ว นอกจากนี้ความช่วยเหลือด้วยการตอบการอธิบายของเพื่อนร่วมชั้นที่มีความสามารถมากกว่าก็คือหลักการ Scaffolding หรือ การช่วยพยุงหรือค้ำยัน ค้ำทฤษฎีหรือแนวคิดของผู้นำทางจิตวิทยาการเรียนรู้กลุ่ม Socio-constructivism ซึ่งวิก็อดสกีได้ระบุไว้ ถ้าไม่มีการสอนเสริมหรือการช่วยเหลือของครูและเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่าที่อยู่ในกลุ่มเรียนเสริมด้วยกันได้ช่วยอธิบายหรือสรุปข้อแตกต่างในการอ่านออกเสียงสระที่คล้ายกันมากหรือการกระจายคำกริยาและเลือกรูปแบบคำกริยาที่ถูกต้องในการออกคำสั่งหรือคำแนะนำตามบทเรียน นักเรียนเหล่านี้ก็จะยังมีปัญหาในการอ่านออกเสียงหรือ ไวยากรณ์ฝรั่งเศสอยู่ต่อไป ถึงแม้จะอ่านทบทวนด้วยตนเองก็คงจะไม่สามารถทำให้มีพัฒนาการดีขึ้นมากเท่ากับการเรียนเสริมที่ได้รับการจัดให้ด้วยวิธีการสอนแบบช่วยค้ำยันจากบริบทสังคมการเรียนเสริมเช่นนี้

5. การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกับการอ่านออกในภาษาแม่ ในระหว่างที่ผู้วิจัยไปนิเทศติดตามการดำเนินงานโครงการในห้องเรียนเสริมโรงเรียนที่สองนั้น ได้พบว่านักเรียนไม่ยอมตอบคำถามหรือ โจอทย์แบบฝึกหัดทางไวยากรณ์ที่ครูแจกให้และอยู่ในมือนักเรียน เพราะนักเรียนอ่านประโยคหรือข้อความใน โจทย์ไม่ออกนั่นเอง ผู้วิจัยจึงได้แนะนำให้ศึกษาจัดการสอนเสริมเรื่องการอ่านออกเสียงสระพยัญชนะ การประสมเสียงเหล่านี้ในภาษาฝรั่งเศสให้แก่นักเรียนเป็นการเพิ่มเติมนอกเหนือจากการสอนเสริมแต่เนื้อหาไวยากรณ์เท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดให้มีการทำโครงการพิเศษ: เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแก่นักศึกษาในสาขาวิชาที่ไม่สามารถจัดหาชั้นเรียนหรือคาบ ได้ครบตามเงื่อนไขของสำนักฝึกประสบการณ์วิชาชีพต่อไป
2. ควรจัดให้มีการจัดทำโครงการพิเศษด้วยการสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ภายในกรอบการดำเนินงานของสำนักฝึกประสบการณ์วิชาชีพและการศึกษาพิเศษ

3. ในการสอนเสริมควรมีเวลามากพอกับความจำเป็นของผู้เรียน ผู้บริหารบุคลากรในโรงเรียน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ต้องตระหนัก คำนึงถึงความสำคัญและผลประโยชน์จากการเรียนการสอนเสริมด้วยแผนการสอนแบบกลุ่มหรือส่วนบุคคล โดยยืนยันไม่งดเว้นการเรียนเสริมเพื่อไปทำกิจกรรมเฉพาะกิจอื่นแทน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการสอนเสริมแก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในวิชาภาษาฝรั่งเศสให้มากขึ้นทั้งในเชิงกว้างและเชิงลึกในหลายมิติของความบกพร่องในการเรียนรู้ทั้งในมิติของภาษา การสื่อสาร ความคิดความเข้าใจ การจัดการกับระบบความคิด ความจำ ความเข้าใจและการทบทวนในการเรียนรู้

2. เนื้อหาหรือทักษะที่ใช้ในการสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ควร ได้มีส่วนปรากฏอยู่ในการทดสอบย่อยหรือสอบวัดผลในการสอบกลางภาคหรือประจำภาคเรียนด้วย เพราะจะเป็นแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเห็นถึงประโยชน์ของการเรียนและจะเป็นการบูรณาการเนื้อหาความรู้เข้าด้วยกันโดยตลอด

3. ผู้สอนควรชี้แจงให้นักเรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ของทักษะ เนื้อหาที่กำลังสอนเสริมอยู่นั้นว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องหรือเสริมส่งกับการเรียนการสอนในส่วนอื่นของวิชานั้นอย่างไร อย่างเช่นทักษะการอ่านออกเสียงจะเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะและเนื้อหาอื่นๆ ในทางด้านภาษามาก

4. ควรมีการสอนการฝึกเรื่องการอ่านออกเสียงสระพยัญชนะ การผสม การแยกหน่วยเสียง การแยกพยางค์การอ่านประโยค ข้อความ บทอ่านให้แก่เด็กในชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสปกติขั้นต้นด้วยเพื่อเป็นการป้องกันมิให้ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของเด็กกลุ่มเสี่ยงได้ลุกลามต่อไป

5. เครื่องมือในเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะการแสดงพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการดำเนินการ ควรจะจัดทำเป็นระบบและหลากหลาย

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จินดา อุ๋นทอง. (2549). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอุดรดิตถ์. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เนตรนภิส เอกสุวรรณ. (2546). การพัฒนาความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนา
นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนสันมหาพนวิทยา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- ปรานอม สุวรรณพรหม. (2547). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่วิทยา : กรณีเด็กบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนร่วมกับเด็กในโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ จังหวัด
เชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี : ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ศรียา นิยมธรรม. (2541). ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
พรานนกการพิมพ์.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8. (2548). เอกสารประกอบการอบรมและประเมินศักยภาพ
โครงการพัฒนาบุคลากรผู้ให้บริการสอนเสริมวิชาการ ปีการศึกษา 2548 รุ่นที่ 1-4.
เชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). เอกสารประกอบการ
ประชุมสัมมนาการบริหารจัดการเรียนร่วมและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับ
นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระหว่างวันที่ 12-13 กรกฎาคม 2550 ณ โรงแรมโลตัส
ปางสวนแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.

เลขหมู่.....
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- หน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2549). **คู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- อภาฯ ด้านภักดี. (2548). เอกสารถ่ายสำเนา **ประกอบการอบรมและประเมินศักยภาพตามโครงการพัฒนาผู้ให้บริการสอนเสริมวิชาการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 8. เชียงใหม่.**
- อภาฯ ด้านภักดี. (2548). เอกสารถ่ายสำเนา **ประกอบการสอนวิชาการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ. ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- อภาฯ ด้านภักดี. (2550). เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. ในเอกสารประกอบคำสอนกระบวนการ **วิชาการศึกษาพิเศษ (100303) สาขาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- Dupuis, M. (2007). *Mieux se connaître pour mieux apprendre. Le Monde de l'éducation*, 357, avril, 31-33.
- Ellis, R. (1996). *The study of second language acquisition*. (4th Impression). Oxford: Oxford University Press.
- Goupil, G. (1997). *Les élèves en difficulté d'apprentissage*. (2nd Edition). Québec : Gaetan Morin.
- Gunn, B, Smolkowski, K, Biglan, A, Black, C, and Blair, J. (2005). **Fostering the development of reading skill through supplemental instruction : Results for Hispanic and non-hispanic students. *Journal of special education*, 39(2),66-85.**
- Hallahan, D.P., et al. (2005). **Learning disabilities : foundations, characteristics, and effective teaching**. (3rd Edition). Boston: Pearson Education, Inc.
- Hamers, J.F. (2004). A sociocognitive model of bilingual development. *Journal of language and social psychology*, 23(1)70-98.
- Ryndak, D.L., Alper, S. (2003). **Curriculum and instruction for students with significant disabilities in inclusive settings**. (2nd Edition). Boston: Pearson Education, Inc.
- Saint Laurent, L. (2002). **Enseigner aux élèves à risque et en difficulté au primaire.** Québec : Gaetan Morin.

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

แบบเสนอโครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (ศ.ป.05)

แบบเสนอโครงการเสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

โครงการพิเศษ : เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
(Special Project : Fullfill Teaching Practice)

โครงการเรื่อง

ชื่อเจ้าของโครงการ รหัส สาขาวิชา

สถานฝึกประสบการณ์ ประจำภาคเรียนที่ /

จำนวนคาบวิชาการที่ได้รับมอบหมายให้สอน ชม./สัปดาห์

ความมุ่งหมายทั่วไปของโครงการ

1.
2.
3.

ฯลฯ

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1.
2.
3.

ฯลฯ

ระยะเวลาของโครงการ ชม./สัปดาห์ (ไม่น้อยกว่าจำนวนคาบเวลาที่ทำการสอน)

สอนไม่ครบ 12 ชม./สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ทำการฝึกประสบการณ์)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

สรุปผลโครงการ

ลงชื่อผู้เสนอโครงการ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

(.....)

ลงชื่อผู้รับรองโครงการ [] อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

(.....) [] อาจารย์ที่เลี้ยง

ลงชื่อ..... อาจารย์นิเทศก์

(.....)

ภาคผนวก ข

แบบประเมินและบันทึกการนิเทศโครงการ (ผ.ป.06)

แบบประเมินและบันทึกการนิเทศโครงการ

(ผ.ป.06)

ชื่อนักศึกษา..... ชื่อสถานศึกษา.....

ชื่อโครงการ.....
นิเทศครั้งที่..... วันที่.....

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดของท่าน โดยขีดเกณฑ์ประเมินดังนี้

4 หมายถึง เหมาะสมดีมากที่สุด

2.5 หมายถึง เหมาะสมพอใช้

3.5 หมายถึง เหมาะสมดีมาก

2 หมายถึง ควรปรับปรุง

3 หมายถึง เหมาะสมดี

1 หมายถึง ไม่ปรากฏ

รายการที่ประเมิน	4	3.5	3	2.5	2	1	ค่าเฉลี่ย
1. การเตรียมแผนงาน/โครงการ							
1.1 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์							
1.2 ความชัดเจนของเนื้อหา							
1.3 ความชัดเจนของวิธีการ							
1.4 ความชัดเจนของวิธีการประเมิน							
1.5 ความเหมาะสมของระยะเวลาของโครงการ							
2. การดำเนินงานตามโครงการ							
2.1 วิธีการนำเสนอ							
- ความน่าสนใจ							
- ความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหา							
2.2 ความเหมาะสมของกิจกรรม							
2.3 การใช้สื่อประกอบ							
- ความเหมาะสม/สอดคล้องกับเนื้อหา							
2.4 ความรับผิดชอบ							
- ความกระตือรือร้นการอุทิศตน							
2.5 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์							
- ความน่าสนใจ							
3. ผลของการดำเนินงานตามโครงการ							
3.1 กระบวนการดำเนินงานตามโครงการ							
3.2 ผลที่เกิดกับผู้เข้าร่วมโครงการ							
3.3 ผลงานที่ปรากฏ							
3.4 ประโยชน์ที่มีต่อนักเรียน/ชุมชน							
3.5 สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้							

ลงชื่อผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค

โครงการพิเศษ: Corriger les fautes de la prononciation
(โรงเรียนที่ 1 ฉบับแก้ไขแล้วและฉบับร่าง)

โครงการพิเศษ : เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
(Special Project : Fulfill Teaching Practice)

โครงการเรื่อง Corriger les fautes de la prononciation
ชื่อเจ้าของโครงการ นางสาวปัทมา กุฬลับ รหัส 4602007 สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส
สถานฝึกประสบการณ์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2/2549
จำนวนคาบวิชาการที่ได้รับมอบหมายให้สอน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์

ความมุ่งหมายทั่วไปของโครงการ

1. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงสระและพยัญชนะได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ [pr], [dr], [tr], [gr], [br], [cr] ได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคภาษาฝรั่งเศสได้อย่างไพเราะ

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อให้นักเรียนที่อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องหรือไม่ชัดเจน มีความคล่องในการอ่านมากขึ้น
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านประโยคยาว ๆ ได้ถูกต้อง มีความไพเราะ แบ่งประโยคในการอ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหาที่จะใช้ในการดำเนินการ มีดังนี้

คาบที่	วันที่	เนื้อหา
1	10 มกราคม 2550	สระ [i], [u], [y]
2	11 มกราคม 2550	สระ [e], [ɛ]
3	17 มกราคม 2550	สระ [o], [ɔ]
4	18 มกราคม 2550	สระ [ɔ̃], [œ]
5	24 มกราคม 2550	สระ [a], [ɑ]
6	25 มกราคม 2550	E-muet
7	14 กุมภาพันธ์ 2550	[ɛ̃], [ã], [œ̃], [õ]

จำนวนนักเรียน 3 คน

ระยะเวลาในการดำเนินการ

เริ่ม 10 มกราคม 2550

สิ้นสุด 1 มีนาคม 2550

ระยะเวลา 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

สื่อและอุปกรณ์

-เทป

-หนังสือ *fréquence Jeune*

-เอกสารประกอบการเรียน

วิธีดำเนินการ

1. สังเกตปัญหาของนักเรียนในเรื่องการอ่านออกเสียง
2. กำหนดหัวข้อ เรื่องที่เป็นปัญหา
3. เขียนโครงการ
4. วางแผนการสอน
5. ปฏิบัติการสอน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนเห็นคุณค่าในการอ่านประโยคยาวๆ ได้อย่างถูกต้อง

ลงชื่อผู้เสนอโครงการ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
(นางสาวปัทมา ภูพลับ)

ลงชื่อผู้รับรองโครงการ อาจารย์พี่เลี้ยง
(อาจารย์ทวิช วิวิยา)

ลงชื่อ อาจารย์นิเทศก์
(ผศ.ดร. อ่ำกา ตำบลกักดี)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ง

โครงการพิเศษแก้ไขไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โครงการพิเศษ : เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
(Special Project : Fulfill Teaching Practice)

โครงการเรื่อง การแก้ไขไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นม.4
ชื่อเจ้าของโครงการ นางสาวรัชนีวรรณ มาแก้ว รหัส 4602211
สาขาวิชาการสอนภาษาฝรั่งเศส
สถานฝึกประสบการณ์ โรงเรียนวัดโนนทัชทายัพ ประจำภาคเรียนที่ 2/2549
จำนวนคาบวิชาการที่ได้รับมอบหมายให้สอน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์
จำนวนนักเรียนเข้าร่วมโครงการ 2 คน

1. นางสาวจันทร์จิรา เนตรนิลพฤกษ์
2. นายวราสิทธิ์ ปลั่งสูงเนิน

ความมุ่งหมายทั่วไปของโครงการ

1. เพื่อแก้ไขเนื้อหาไวยากรณ์จากเนื้อหาในบทเรียนในส่วนที่นักเรียนใช้ผิดหรือไม่เข้าใจให้ถูกต้อง
2. เพื่อสอนทบทวนเนื้อหาไวยากรณ์จากเนื้อหาในบทเรียนที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วและยังไม่เข้าใจให้กระจ่างชัดมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำเนื้อหาทางไวยากรณ์ที่ได้เรียนเพิ่มเติมไปแล้วมาใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาไวยากรณ์เรื่องที่เคยได้เรียนมาแล้วได้อย่างถูกต้องและดียิ่งขึ้น โดยมีเนื้อหา ดังนี้

- l'heure	จำนวน 2 คาบ
- l'impératif	จำนวน 2 คาบ
- le futur proche	จำนวน 1 คาบ
- COD et COI	จำนวน 4 คาบ
- le passé récent	จำนวน 1 คาบ

2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกหัด และทบทวนเนื้อหาทางไวยากรณ์ในส่วนที่ไม่เข้าใจจากที่ได้เรียนในชั้นเรียน

ระยะเวลาของโครงการ 2 คาบ/สัปดาห์
รวมทั้งหมด 10 คาบ

แนวทางการคัดกรองนักเรียน

- ผลการเรียนจากเทอมที่ผ่านมา
- การทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน
- การทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
- การสังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

วิธีดำเนินการสอน

- ใช้สื่อการเรียนการสอนจากในชั้นเรียนปกติมาเป็นตัวอย่าง เช่น แถบประโยคตัวอย่าง
- แบบฝึกหัด, ใบงาน จากหนังสือเรียนภาษาฝรั่งเศส เช่น หนังสือเรียนภาษาฝรั่งเศสรวม ม. 4-5-6 , แบบฝึกหัดเสริมหลักสูตรภาษาฝรั่งเศส เล่ม 1-2
- แบบฝึกหัดที่คิดขึ้นเอง

วิธีวัดและประเมินผลความก้าวหน้า / พัฒนาการของนักเรียน

- การทำแบบฝึกหัดทดสอบความเข้าใจก่อนและหลังเรียน
- ความเข้าใจในเนื้อหาและเรียนทันตามเพื่อนเมื่อเรียนในชั้นเรียนปกติ
- การประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ในชั้นเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องชัดเจน
2. นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในเนื้อหาของบทเรียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

ลงชื่อผู้เสนอโครงการ รัชนีวรรณ มาแก้ว นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

(นางสาวรัชนีวรรณ มาแก้ว)

ลงชื่อผู้รับรองโครงการ ศุภิตา ชัยอภัย อาจารย์ที่เลี้ยง

(ศ.ศุภิตา ชัยอภัย)

ลงชื่อผู้รับรองโครงการ [Signature] อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

(นางพรวิภาณี จตุมาตย์)

ลงชื่อ [Signature] อาจารย์นิเทศต์

(ศ.ดร.อัมม ดันนิกุล)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

วิธีกาหนด. 18๓๓.๔๙

โครงการพิเศษ: เสริมทักษะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (Special Project : Fulfill Teaching Practice)

โครงการเรื่อง การแก้ไขไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นม.4

ชื่อเจ้าของโครงการ นางสาวรัชนิราวรรณ มาแก้ว รหัส 4602211 สาขาวิชาการสอนภาษาฝรั่งเศส

สถานฝึกประสบการณ์ โรงเรียนวัดโนนทัยพาย์ ประจำภาคเรียนที่ 2/2549

จำนวนคาบวิชาการที่ได้รับมอบหมายให้สอน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

ความมุ่งหมายทั่วไปของโครงการ

1. เพื่อแก้ไขเนื้อหาไวยากรณ์จากเนื้อหาในบทเรียนในส่วนที่นักเรียนใช้ผิดหรือไม่เข้าใจให้ถูกต้อง
2. เพื่อสอนทบทวนเนื้อหาไวยากรณ์จากเนื้อหาในบทเรียนที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว และยังไม่เข้าใจให้กระจ่างชัดมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำเนื้อหาทางไวยากรณ์ที่ได้เรียนเพิ่มเติมไปแล้วมาใช้ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาไวยากรณ์เรื่องที่เคยได้เรียนมาแล้ว *คือ อ. 25 หรือ 26 หรือ 27*
ได้อย่างถูกต้องและดียิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกหัด และทบทวนเนื้อหาทางไวยากรณ์ในส่วนที่ไม่เข้าใจจาก *บทเรียน*
ที่ได้เรียนในชั้นเรียน *ดังที่กล่าวถึง*
ระยะเวลาของโครงการ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ *อันได้แก่ ?*

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องชัดเจน *บทเรียน 25-27*
2. นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในเนื้อหาของบทเรียนได้อย่างถูกต้อง *บทเรียน 25-27*
เหมาะสม *บทเรียน 25-27*

สรุปผลโครงการ

- J R
- Repeat - บันทึกภาระสอนต่อหน้า
- Review - พุทธกิจ - พักผ่อน นอน/ไม่เรียน
- Routine - ฝึกเขียน - คอรัส

ลงชื่อผู้เสนอโครงการ ธีระเดช มาแก้ว นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
(นางสาวธีระเดช มาแก้ว)

ลงชื่อผู้รับรองโครงการ สีฟ้า ใจดี อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ
(ร.ร. สีฟ้า ใจดี) อาจารย์ที่เลี้ยง

ลงชื่อ ธีระเดช มาแก้ว อาจารย์นิเทศก์
(นางสาวธีระเดช มาแก้ว)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างแผนการสอนเสริมแก่นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้
ในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสและแบบฝึกหัด

— Project —

พ.ร.ก.
11 ต.ค. 50

สอนวันพฤหัสบดีที่ 11 มกราคม 2550 เวลา 09.15-09.45 น. จำนวน 1 คาบ

เรื่อง การออกเสียงสระ [e], [ɛ]

สาระสำคัญ

สระ [e], [ɛ] เป็นสระที่ออกเสียงค่อนข้างยากจึงจำเป็นต้องฝึกออกเสียงบ่อยๆ เพื่อให้เราจะได้ออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์ปลายทาง

- นักเรียนอ่านออกเสียงสระได้อย่างถูกต้อง
- นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น

จุดประสงค์นำทาง

- นักเรียนฟังเทปและออกเสียงตามได้อย่างถูกต้อง

สื่อและอุปกรณ์

- เทป
- เอกสารประกอบการเรียน
- หนังสือ F.J.

เนื้อหา

สระ [e], [ɛ]

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Professeur	Elèves	Matériel
<p>Mise en train Bonjour! Tout le monde. Comment allez-vous? Je vais bien, merci.</p>	<p>Je vais bien, merci. Et vous?</p>	
<p>Présentation D'abord, il faut faire Pre-Test. Vous avez 10 minutes. Bon. Regardez dans votre feuille et écoutez bien l'exercice 1. Le professeur fait écouter la cassette aux élèves. Le premier mot, comment lisez-vous? Le deuxième mot, comment lisez-vous? Le prof corrige la prononciation des élèves en faisant répéter. Bien. Ecoutez encore une fois et répétez. Ensuite, écoutez bien l'exercice 2. Le professeur fait écouter la cassette aux élèves. Le premier mot, comment lisez-vous?</p>	<p>Les élèves font Pre- Test. Les élèves écoutent. Les élèves lisent. Les élèves répètent. Les élèves écoutent et répètent. Les élèves écoutent. Les élèves lisent.</p>	

Professeur	Elèves	Matériel
<p>Et les autres? Le prof corrige la prononciation des élèves en faisant répéter. Bien. Ecoutez encore une fois et répétez. Ensuite, écoutez bien l'exercice 3. Le professeur fait écouter la cassette aux élèves. La première phrase, comment lisez-vous? Et les autres? Le prof corrige la prononciation des élèves en faisant répéter. Bien. Ecoutez encore une fois et répétez. J'ai des phrases pour vous à lire. Le prof fait lire à chaque élève. Et puis, lisez le texte silencieusement. Chaque élève lit le texte. Le prof écoute et corrige la prononciation.</p> <p>Conclusion Faites Post-Test. Vous avez 10 minutes. Le prof corrige. Au revoir! A demain.</p>	<p>Les élèves écoutent et répètent. Les élèves écoutent.</p> <p>Les élèves écoutent et répètent.</p> <p>Les élèves lisent.</p> <p>Les élèves font Post-Test.</p>	

2. Exercices de prononciation

[e] - [ɛ]

1. Opposition [e] / [ɛ]

[e]	/	[ɛ]	[e]	/	[ɛ]
mes	/	mais	pré	/	prêt
thé	/	taie	un dé	/	un dais
né	/	naït	allé	/	allait
des	/	dais	aimé	/	aimait
ses	/	sait	chantorai	/	chanterais
les	/	lait	mangerai	/	mangerais

2. Notez que la voyelle [e] en syllabe fermées est toujours ouverte.

tête	esprit
rêve	escalier
sec	exemple
belle	éternel
mère	serpent
verre	perroquet
Scinc	merveille

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

3. Phrases

- Il est né en février.
- Il a fait des progrès pendant l'année.
- Reste avec elle à la mer, cet été.
- Laisse cette fenêtre ouverte, s'il te plaît.
- Demandez du café au lait chez Dédé.
- Michèle fait manger son bébé dans la matinée.
- André est tombé et il s'est fait une plaie au côté.

Le Futuroscope

Apprenez l'histoire de la communication entre les hommes et découvrez les nouvelles technologies de communication comme le satellite. Explorez l'univers. Admirez le cinéma en ^{trois} dimensions et le cinéma circulaire sur le plus grand écran d'Europe.

Le Futuroscope, c'est un voyage dans l'univers fascinant du monde de demain.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved.

Pre-Test

[e], [ɛ]

1. Donnez des mots comme l'exemple

1. [e] = été2. [ɛ] = laisser

2. Dans les mots soulignés suivants, lesquels prononcent [e]

1. <u>épais</u>	2. <u>aigle</u>	3. <u>venez</u>
4. <u>lait</u>	5. <u>fée</u>	6. <u>naît</u>
7. <u>thé</u>	8. <u>les</u>	9. <u>mai</u>
10. <u>aie</u>	11. <u>levé</u>	12,13. <u>essai</u>
14. <u>des</u>	15. <u>serais</u>	16. <u>traîne</u>
17. <u>peigner</u>	18. <u>treize</u>	19. <u>aide</u>
20. <u>neige</u>		

3. Dans les mots soulignés suivants, lesquels prononcent [ɛ]

1. <u>épée</u>	2. <u>était</u>	3. <u>venaient</u>
4. <u>valée</u>	5. <u>fais</u>	6. <u>né</u>
7. <u>taie</u>	8. <u>laid</u>	9. <u>mes</u>
10. <u>et</u>	11,12. <u>aisé</u>	13. <u>dès</u>
14. <u>serez</u>	15. <u>levait</u>	16. <u>traîner</u>
17. <u>peigne</u>	18. <u>laisse</u>	19. <u>aider</u>
20. <u>neige</u>		

Post-Test

[e], [ɛ]

1. Donnez des mots comme l'exemple

1. [e] = été

2. [ɛ] = laisser

2. Dans les mots soulignés suivants, lesquels prononcent [e]

1. <u>épais</u>	2. <u>aigle</u>	3. <u>venez</u>
4. <u>lait</u>	5. <u>fée</u>	6. <u>naît</u>
7. <u>thé</u>	8. <u>les</u>	9. <u>mai</u>
10. <u>aie</u>	11. <u>levé</u>	12,13. <u>essai</u>
14. <u>des</u>	15. <u>serais</u>	16. <u>traîne</u>
17. <u>peigner</u>	18. <u>treize</u>	19. <u>aide</u>
20. <u>neige</u>		

3. Dans les mots soulignés suivants, lesquels prononcent [ɛ]

1. <u>épée</u>	2. <u>était</u>	3. <u>venaient</u>
4. <u>valée</u>	5. <u>fais</u>	6. <u>né</u>
7. <u>taie</u>	8. <u>laid</u>	9. <u>mes</u>
10. <u>et</u>	11,12. <u>aisé</u>	13. <u>dès</u>
14. <u>serez</u>	15. <u>levait</u>	16. <u>entraîner</u>
17. <u>peigne</u>	18. <u>laisse</u>	19. <u>aider</u>
20. <u>neige</u>		

ไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส

๒๕๖๖

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส)	ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2549
วิชา	ภาษาฝรั่งเศส(โครงการพิเศษ)	ชั้นม. 4	
ชื่อหน่วยการเรียนรู้	L'impératif	จำนวน 2 คาบ	

จุดประสงค์ปลายทาง

- นักเรียนเข้าใจและสามารถสร้างประโยค โดยใช้ l'impératif ได้

จุดประสงค์นำทาง

- นักเรียนเข้าใจรูปแบบการใช้ l'impératif ได้ถูกต้อง
- นักเรียนเข้าใจวิธีการใช้ประโยค l'impératif ได้ถูกต้องชัดเจนขึ้น
- นักเรียนสามารถใช้ประโยค l'impératif เพื่อสนทนาได้ตอบได้

เนื้อหาทางภาษา

Grammaire/structure : L'impératif

สื่อการเรียนรู้

1. แถบประโยคตัวอย่าง
2. ใบงาน
3. ใบความรู้

กิจกรรมการเรียนรู้

Le professeur	Les élèves
<p>Saluer</p> <p><u>Mise en train</u></p> <p>Aujourd'hui, on va étudier l'impératif.</p> <p>Rappelez-vous, pourquoi est-ce qu'on utilise l'impératif ?</p> <p>Rappelez-vous, comment peut-on conjuguer le verbe en "er" ?</p> <p>par exemple : v. regarder</p> <p>Tu _____ la télévision.</p> <p>Nous _____ ces photos.</p> <p>Vous _____ au tableau.</p> <p>Très bien.</p>	<p>Saluer</p> <p>- pour donner un conseil</p> <p>un ordre</p> <p>- pour demander quelque chose</p> <p>Oui / Non</p> <p>Les élèves conjuguent v.regarder au tableau.</p>
<p><u>Présentation et entraînement</u></p> <p>(คือประโยคบนกระดาน)</p> <p>Observez les phrases au tableau.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Regarde la télévision. 2. Regardons ces photos. 3. Regardez au tableau. <p>On utilise avec quels sujets ?</p> <p>Très bien.</p> <p>Observez bien la première phrase.</p> <p>"Regarde la télévision" C'est de quel sujet ?</p>	<p>tu , nous et vous</p> <p>Tu</p>

Le professeur	Les élèves
<p>Est-ce qu'il y a "s" après le verbe ?</p> <p>Très bien. Pour le sujet "Tu", on efface "s".</p> <p>Lisez les phrases après moi.</p> <p>(เรียนให้ท่านทีละคน)</p> <p>(ให้นักเรียน. ออกไปทำ l'impératif บนกระดาน)</p> <p>Faites les phrases à l'impératif.</p> <p>1. Tu parles français.</p> <p>Nous mangeons un croissant.</p> <p>Vous chantez une chanson française.</p> <p>2. Tu travailles bien.</p> <p>Nous étudions le français.</p> <p>Vous fermez la fenêtre.</p> <p>Observez les phrases au tableau.</p> <p>- Vas - y</p> <p>- Manges - en</p> <p>- Allez - y</p> <p>S'il y a le pronom personnel "y" et "en" après le verbe on n'efface pas "s"</p> <p>Avez-vous des questions ?</p> <p>(นักเรียนงาน (ระวัง Attention au soleil!))</p> <p>Regardez votre feuille.</p> <p>Qu'est-ce que c'est ?</p> <p>Ces phrases utilisent de quel sujet ?</p>	<p>Non.</p> <p>Les élèves lisent les phrases.</p> <p>Les élèves écrivent les réponses au tableau.</p> <p>Oui / Non</p> <p>Les dix conseils pour bronzer</p> <p>Tu</p>

Le professeur	Les élèves
<p>Verbe pronominal : te → toi , nous → nous vous → vous</p> <p>Faites l'exercice de no.24 à 30.</p> <p>L'impératif négatif : ne ...(verbe)...pas</p> <p>Par exemple :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ne <i>parle</i> pas thai. - Ne <i>prenons</i> pas l'autobus. - Ne <i>lisez</i> pas ces journaux. <p>Les verbes ont un impératif irrégulier.</p> <ul style="list-style-type: none"> - v. être : Aie , Ayons , Ayez - v. avoir : Sois , Soyons , Soyez - v. savoir : Sache , Sachons , Sachez - v. vouloir : Veuille , Veuillons , Veuillez <p>Faites l'exercice de no.31 à 32.</p> <p>C'est fini ?</p> <p>Regardez la feuille "Attention au soleil" encore.</p> <p>Dites-moi, ça vient de quel verbe et faites les phrases au négatif.</p> <p>C'est fini ?</p> <p>Ecrivez au tableau.</p>	<p>Les élèves font l'exercice.</p> <p>Les élèves font l'exercice.</p>
<p><u>Conclusion</u></p> <p><u>ทีคุณ.</u> ,donne un ordre ou un conseil à <u>ทีคุณ.</u></p> <p>Très bien.</p> <p>Avez-vous des questions ?</p> <p>Au revoir. A la prochaine fois.</p>	

Le professeur	Les élèves
<p>พอร. ,dis-moi, quels numéros sont-ils le verbe en "er" et ça vient de quel verbe ?</p> <p>Maintenant, faites l'exercice no.1 à 13</p> <p>C'est fini ?</p> <p>On va voir ensemble.</p> <p>Pouvez-vous conjuguer le verbe en "ir" (v.finir) ?</p> <p>Ecrivez au tableau.</p> <p>1. Tu _____ tes devoirs.</p> <p>2. Nous _____ ce projet.</p> <p>3. Vous _____ votre travail.</p> <p>Maintenant, faites à l'impératif au tableau.</p> <p>Et le verbe en "ir" ,comment peut-n conjuguer ?</p> <p>v.prendre</p> <p>1. Tu _____ la moto.</p> <p>2. Nous _____ le petit déjeuner.</p> <p>3. Vous _____ une chaise.</p> <p>Faites les phrases à l'impératif au tableau.</p> <p>Faites l'exercice de no.14 à 23.</p> <p>C'est fini ?</p> <p>On va voir ensemble.</p> <p>Regardez bien.</p> <p>- Tu <i>te</i> laves. → Lave – <i>toi</i> .</p> <p>- Nous <i>nous</i> lavons. → Lavons – <i>nous</i> .</p> <p>- Vous <i>vous</i> lavez. → Lavez – <i>vous</i> .</p>	<p>Les élèves répondent.</p> <p>Les élèves font l'exercice.</p> <p>Oui / Non</p> <p>Les élèves font l'exercice.</p>

การวัดและประเมินผล

- การตอบคำถาม
- การทำแบบฝึกหัด
- ความถูกต้องของการสร้างประโยคโดยใช้ l'impératif

กิจกรรมเสนอแนะ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Nom Classe No.

Exercice : L'impératif

Mettez les phrases à l'impératif.

Ex. Je te demande de regarder au tableau. → **Regarde** au tableau.

1. Je te demande de manger ces fruits.

2. Je te demande d'entrer dans la maison.

3. Je te demande de donner des livres à tes amis.

4. Je te demande de chercher ton cahier.

5. Je te demande de rester à la maison.

6. Je vous demande de payer par chèque.

7. Nous nous demandons de visiter la Tour Eiffel.

8. Nous nous demandons d'aller au grand magasin.

9. Nous nous demandons de présenter nos projets.

10. Je vous demande d'écouter cette chanson.

11. Je vous demande de rentrer chez vous

12. Je vous demande d'expliquer les devoirs.

13. Je vous demande d'arriver à l'heure.

14. Dis à Julie de choisir un cadeau.

15. Dis à ^{tes}(ton) amis de réfléchir avant de répondre.

16. Dites à M.Laurent de choisir une cravate.

17. Dites aux élèves de finir les exercices.

18. Dites aux amis d'obéir le professeur.

19. Elle dit à ses amies de prendre l'ascenseur.

20. Le professeur dit aux élèves de lire ce texte.

21. Le professeur dit aux élèves de répondre aux questions.

22. Je te demande d'ouvrir la porte.

23. L'élève dit au professeur de partir.

24. Je te demande de te réveiller à sept heures.

25. Dites aux enfants de se lever.

26. Dis à Alice de se brosser les dents.

27. Tu dois te souvenir bien de cela.

28. Nous nous demandons de nous coucher bonne heure.

29. Vous devez vous reposer un peu.

30. Dis à ton ami de se dépêcher.

31. Je te demande d'être studieux.

32. Je vous demande d'avoir de la patience.

10

Attention au soleil !

DIX CONSEILS POUR BRONZER !

1. Ne t'expose pas trop les premiers jours !
2. Fais très attention au soleil entre 12 et 16 heures !
3. Reste à l'ombre !
4. Porte un chapeau ou un t-shirt !
5. Ne reste pas immobile : cours, marche, nage, fais du vélo !
6. Rince tes cheveux tous les soirs !
7. Mets une crème protectrice !
8. Mets ta crème sur tout le corps !
9. Continue à mettre de la crème quand tu es bronzé(e) !
10. Remets de la crème toutes les 20 minutes !

Le sac à MOTS

s'exposer
bronzer
rincer
protecteur
la crème
les cheveux
immobile

TU AS COMPRIS ?

1. Coche la bonne réponse.

- a. Il ne faut pas s'exposer
 les premiers jours les derniers jours.
- b. Il faut
 marcher rester immobile.
- c. Il faut rincer ses cheveux
 tous les matins tous les soirs.
- d. Il faut mettre la crème
 sur le visage sur tout le corps.

2. Complète les phrases avec des mots du texte.

a. Manon	un chapeau.
b. Maxime	du vélo.
c. Anne-Laure	ses cheveux
tous les soirs.	
d. Bruno ne	pas immobile.
e. Alice ne	pas trop au soleil.
f. Jérôme	à l'ombre.

ภาคผนวก ฉ
แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

Pré-test
E muet

Soulignez le E muet qui ne se prononce pas

1. omelette	2. seulement
3. quatre-vingts	4. la fenêtre
5. chanterons	6. une petite
7. marchande	8. essentiellement
9. une grande pelouse	10. pour le professeur
11. boulevard	12. ennemi
13. emmener	14. revenir
15. la belle-mère	16. soulever
17. on se rencontre	18. chez le docteur
19. je quitte	20. je change

Barrez (/) le E muet qui ne se prononce pas

1. J~~e~~ vous connais.
2. J~~e~~ voudrais de l'aspirine.
3. Ça vient de France.
4. Il n'y a pas de letter.
5. Il n'y a plus de bière.
6. Il n'y a beaucoup de monde.
7. Elle va se reposer.
8. C'est ce que je vois.
9. J~~e~~ suis certain de ne pas le mettre.
10. C'est ce que m~~e~~ répondais Pierre.

Post-test
E muet

Soulignez le E muet qui ne se prononce pas

1. omelette	2. seulement
3. quatre-vingts	4. la fenêtre
5. chanterons	6. une petite
7. marchande	8. essentiellement
9. une grande pelouse	10. pour le professeur
11. boulevard	12. ennemi
13. emmener	14. revenir
15. la belle-mère	16. soulever
17. on se rencontre	18. chez le docteur
19. je quitte	20. je change

Barrez (/) le E muet qui ne se prononce pas

1. Je vous connais.
2. Je voudrais de l'aspirine.
3. Ça vient de France.
4. Il n'y a pas de letter.
5. Il n'y a plus de bière.
6. Il n'y a beaucoup de monde.
7. Elle va se reposer.
8. C'est ce que je vois.
9. Je suis certain de ne pas le mettre.
10. C'est ce que me répondais Pierre.

ภาคผนวก ช
แบบสังเกต-ประเมินพฤติกรรมการอ่านออกเสียง

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
วันที่.....^๖/_๖.....สอนเรื่อง.....^๕-^๗/_๖.....
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

เกณฑ์การให้คะแนน
2 มี
1 ปานกลาง
0 ไม่มี

ลำดับ ที่	หัวข้อ	รายชื่อนักเรียน		
		ปวีศา ไก่วินณะ	เปี่ยมศิริ ศิริสกุล	อุมพพร ไชยสุนทร
1	ความตั้งใจใ การอ่าน -กลุ่ม -เดี่ยว	๕ ๕	๕ ๕	๕ ๕
2	ความถูกต้องใ การอ่าน	1	1	1
3	ความคล่องแคล่ว ในการอ่าน	1	1	1
รวม		6	6	6

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

1

รวมทสรนเรเริ่ม (2)

แบบบันทึกการนิเทศการปฏิบัติงานวิชาชีพครู

ชื่อนักศึกษา วิธนิวรรณ มาแก้ว ชื่อสถานฝึกปฏิบัติงาน รร.วิเศษในพิมายพิจ.
 สอนชั้น ม.4 กลุ่มวิชา FA ม.4 จำนวนนักเรียน 2 คน (มีพร. 2 คน ท. 1 คน)
 รับการนิเทศครั้งที่ 3 วันที่ 30 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2550 เวลา 13.00 - 14.00 น. 5 ชม.

1. การเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ Now Impératif
 > การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แบบฝึกหัด 10 ข้อ ท. 10 ข้อ สอนทบทวน
วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (วิธีวัดและเครื่องมือวัด) Mr. วิเศษ

และอื่นๆ ที่สอดคล้องกันทุกชั้นคือ A) ทบทวน P. Rappel 3 - us comment part-on ca
pour le verbe "regarder" 2 คน? อภิปรายกลุ่ม. ใน us. Compléter.
 Tu la télé.
 Nom cette photo. อ. วิเศษ 10 ข้อ ท. 10 ข้อ. 10 ข้อ ท. 10 ข้อ ทบทวน
 Vous ce programme. 2 คน (มีพร. 2 คน ท. 1 คน) Microphone อภิปราย. อ. วิ
สอนวิธีวัดผล 10 ข้อ ท. 10 ข้อ "Vous regardez" * อภิปรายกลุ่ม. *
B) สอน/วัด ดูข้อวิธีทบทวน วันที่ 30 เดือน สิงหาคม

2. การดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้
 > ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธี ท. อภิปรายกลุ่ม Regarde la télé

ขั้นสรุปและการประเมินผล และอื่นๆ (วิธีการใช้คำถาม Regardons, Regardez (วิธีทบทวน)
 การใช้ภาษา การเสริมแรง การใช้สื่อ การควบคุม Pour faire l'impératif, ça va. 1. ça va
 สถานการณ์ในห้องเรียน) fait. On utilise quels sujets (us. 2 ou 3)? Est-ce
qu'il ya des s? Non. เพราะ ท. 10 ข้อ Impératif ท. 10 ข้อ? 2. อ. วิเศษ 10 ข้อ
ข้อ 1 ข้อ 10 ข้อ ทบทวน คำทบทวน P. Rappel 3 - us des questions? แล้วจะตอบ
ข้อ 10 ข้อ. (เรื่อง นร. รุข ก็นอน ท. 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ) ท. 10 ข้อ. ท. 10 ข้อ.
เสริมแรง ท. 10 ข้อ อ. วิเศษ 10 ข้อ parler français/thai/
anglais

3. คุณลักษณะและพฤติกรรมความเป็นครู ท. 10 ข้อ ท. 10 ข้อ ท. 10 ข้อ
 > บุคคลิกภายนอก เช่น การวางตัว สีนัยท่าทาง us. 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ
 การแต่งกาย การใช้เสียง * ท. 10 ข้อ Parleons อภิปรายกลุ่ม? *

> บุคคลิกภายใน ความมั่นคงทางอารมณ์และจิตใจ - อ. วิเศษ 10 ข้อ "Attention au Soleil!"
 > อื่นๆ (การอุทิศตนในงานหน้าที่ครู ความประพฤติที่เหมาะสม 10x conseils pour Bronzer. อ. วิเศษ
 ตามกาลเทศะ มีมนุษยสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับบทบาท ท. 10 ข้อ ท. 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ
 และสถานภาพของตน) us. 10 ข้อ 10 ข้อ Impératif 10 ข้อ 10 ข้อ
10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ
10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ

ลงชื่อ วิธนิวรรณ มาแก้ว (ผู้นิเทศ) ลงชื่อ วิธนิวรรณ มาแก้ว (นักศึกษา)
อ. วิเศษ ตำแหน่ง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางอำภา คำนภักดิ์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	ปริญญาเอก สาขาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมงเปอลีเยร์ 3 ประเทศฝรั่งเศส
พ.ศ. 2548	ศึกษาเพิ่มเติม ทางด้านการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยแซร์บูร์ก คิวเบค ประเทศแคนาดา
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2518- 2541	อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาฝรั่งเศส ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
พ.ศ. 2542- ปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาฝรั่งเศส โครงการภาควิชาวิทยาการการสอนและการเรียนรู้ กรรมการบริหารหลักสูตรสาขาการสอนภาษาฝรั่งเศส คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2542- 2547	กรรมการประจำสาขาหลักสูตรและการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2547- ปัจจุบัน	กรรมการบริหารหลักสูตรสาขาการศึกษาพิเศษ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2543- 2548	หัวหน้าภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สถานที่ติดต่อ	สาขาการสอนภาษาฝรั่งเศส คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โทรศัพท์ 053- 944286 โทรสาร 053- 221283 Email ampha@chiangmai.ac.th